

Bod programu na XI. sněmu Strany soukromníků České republiky Holice 8. 6. 2019 – bodem pověřen Rudolf Baránek

100 let živnostenské politiky: 1919–2019

Motto: Úspěšná stavovská politika je nejlepší sebeobrana pro drobné, malé a střední soukromníky a jejich rodiny v obci, městě, kraji, Sněmovně, Senátu i vládě.

- 1919 – 1938 Československá strana živnostensko-obchodnická středostavovská
- 1989 – 1996 Sdružení československých podnikatelů (od 1. 1. 1993 Sdružení podnikatelů České republiky)
- 1991 – 1996 Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
- 2008 – navždy Strana soukromníků České republiky

Úvod

Můj děda Matěj Baránek i otec Rudolf Baránek patřili mezi živnostníky znárodněné v roce 1949 tlupou Klementa Gottwalda. Oba měli v Poštorné obchod s koloniálním zbožím asi 2 km od sebe. Děda říkal, že si nekonkurovali a otec, když děda neposlouchal, říkal, že měl lepší zboží a větší tržby. Do očí mu to ale nikdy neřekl. Děda Matěj byl navíc předsedou místní pobočky Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské v Poštorné a ve

výboru okresní organizace strany na Břeclavsku. Prostředí, ve kterém jsem vyrůstal, bylo plné vzpomínek na život za 1. republiky, za války a na dobu, než komunisté v roce 1948 začali vše likvidovat. První na řadě byli živnostníci, sedláci a církve. Pamatuji si, jak i po letech děda říkal, že živnostníci – jeho spolustraníci nechtěli chodit na schůze a platit členské příspěvky. Tenkrát mne opravdu nenapadlo, že přijde doba a já budu ve stejné situaci. Živnostníci nechtěli chodit na schůze a platit členské příspěvky. I proto, na rozdíl od kolegů, mám už 30

let trpělivost, protože vím, že ti dnešní jsou stejní jako naši předci. Ale oboje měli či mají svou „živnostenskou“ stranu rádi a postupně chápou, že mít svou politickou sebeobranu je životně důležité. Za 1. republiky to ale pochopili dříve. Doženeme to. Součástí našich rodinných debat byl také nekompromisní odpor ke všemu, co smrdělo komunismem. Nejmírnější urážka komunistických představitelů byla bolševický pacholek. Ostatní nejde publikovat. Jsem přesvědčen, že i na ty dnešní by našli vhodné výrazy.

Kapitola 1: Počátky stavovské politiky a období první republiky

■ 1919 – 1938 Československá strana živnostensko-obchodnická středostavovská

Už z raného středověku víme, že hlavně ve větších městech té doby vznikaly různé profesní cechy a společenstva. Cílem bylo lépe prosazovat, ale i bránit, podmínky pro lidi se stejným údělem, tedy řemeslníky a obchodníky. Z důvodu špatných a nebezpečných cest to bylo město od města jiné a propojení podnikajících skupin téměř neexistovalo.

K prudké změně došlo po zahájení provozu železnice. Z roku na rok k sobě měli lidé blíže, zrychlila se přeprava zboží a předávání informací, začala organizovaná turistika. V zemích Koruny české byla železnice budována velmi rychle a ve velké hustotě. Tento odkaz Rakouska-Uherska platí dodnes. ČR má jednu z nejhustších sítí železnic v Evropě.

≥ 1860 | Začal určitý proces emancipace společnosti. Rychlost šíření informací začala fungovat.

1890 | Začátek zlomu v přemýšlení český mluvících živnostenských předáků.

1896 | Obchodník Kuchler – jako první se pokusil uspět v zemských a říšských volbách.

Představitelé stavovských politických stran živnostenského typu 1919–2019

Josef V. Najman / 1919–1937, Rudolf Mičoch / 1937–1938, Rudolf Baránek / 1989–1996, Rostislav Senjuk / 2008–2013, Petr Bajer / od roku 2013

1904 | Agitací redakce Jihočeského živnostníka vznikla Strana pokrokového a neodvislého živnostenstva českého. Pánové Julius Tvrzník a Emanuel Trčka – volby 1907.

1905 | Bylo založeno politické Sdružení českých živnostníků pro Království české. Stalo se tak na Kladně 4. 6. 1905 za účasti pánů Frolíka, Šmuclera, Rosiho a dalších. Do zemských voleb byl nominován Josef B. Horák, hostinský z Berouna.

1908 | Morava

Rudolf Mlčoch zakládá Politickou stranu Českého živnostenstva na Moravě.

1909 | Nástup Prahy

J. V. Najman založil Stranu živnostenstva a obchodnictva českoslovanského. Do zemských voleb byl nominován obchodník Antonín Mrva z Vysokého Mýta proti mladočechovi Klumparovi.

1910 | J. V. Najman byl ze strany vytlačen a začíná znovu.

Ostatní politické strany té doby působící v Čechách a na Moravě začaly věřit konkurenci a zakládaly uvnitř svých stran živnostenské sekce a slibovaly živnostníků možné i nemožné.

Mimo jiné lidovci, národní socialisté, ČSSD, agrárníci a další. Soupeření jednotlivých stran o živnostníky i zakladatelské pokusy živnostenských předáků zastavil začátek 1. světové války v roce 1914.

1918 | Už na jaře tohoto roku vše začalo znovu, přestože do konce války chybělo půl roku.

29. 6. 1918 | Byla založena Česká strana živnostenská, opět panem Frolíkem z Kladna.

Následoval pokus o jednání a dohodu s představiteli živnostenských sekcí jednotlivých politických stran o společném postupu. Vypukla ostrá hádka o to, ze které strany bude předseda.

Frolík: Živnostníci jsou nespokojeni se slabými pozicemi ve vašich stranách i nedostatečnou obhajobou jejich zájmů.

Frolík: Poučení pro nás: Vícekrát nevstupujeme do jednání. Byli jsme odmítnuti a uraženi!

Po tomto fiasku živnostenci předáci až do roku 1938 dodrželi slovo. Do všech voleb šli samostatně a nikdy nejednali o předvolební koalici.

1919 | Dohoda J. V. Najmana a Rudolfa Mlčocha o společném postupu Čech a Moravy.

5. 11. 1919 | Vznikl Ústřední (Říšský) orgán Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské se sídlem v Praze 2 – Myslíkova 271.

Přestože Čech Najman i Moravák Mlčoch byli až do roku 1937, kdy J. V. Najman zemřel, velkými konkurenty, vždy se tyto dvě největší osobnosti domluvili a společně vybudovali vlivnou parlamentní a vládní Československou stranu živnostensko-obchodnickou středostavovskou.

Parlamentní a senátní volby 1920, 1925, 1929, 1935

Volby 1920:

122 000 hlasů / 2 % / 6 poslanců

(Pozn.: 2 % byla hranice pro vstup do parlamentu v té době)

V letech 1920 až 1925 probíhalo poměrně rychlé zakládání místních organizací v Čechách a na Moravě, ustavování župních (krajských) organizací. Probíhala podpora při zakládání stranických organizací na Slovensku a na Podkarpatské Rusi. Slovinci měli své zemské vedení v Turčanském Svätém Martinu a Rusíni v Užhorodu.

Poměrně rychle přibývalo členů jak z řad živnostníků – nestraníků, tak přechodem živnostníků z řad lidovců, národních socialistů, národních demokratů a sociálních demokratů. „Konečně máme svoji politickou stranu,“ říkali při vyplňování přihlášky.

Volby 1925:

287 889 hlasů v Čechách a na Moravě / 3,7 % / 13 poslanců a 6 senátorů

Prohlášení vedení strany po volbách: „Ty doby, kdy jsme se mohli věnovat jen práci organizací, agitační a kritické jsou pryč. Budeme se musít věnovat činnosti státnické ve vládě.“ Výsledkem živnostníků ve volbách nebyli nemile překvapeni jen političtí konkurenti, ale i inteligence a elita z pražských kavárén. Za všechny, kteří se mýlili, Ferdinand Peroutka: „Vzrůst a úpadek živnostenské strany se dá vypočítat s matematickou přesností.“

Vládu sestavoval předseda agrárníků Antonín Švehla. Síly v 300členném Československém parlamentu byly velmi vyrovnané. Rozhodlo 13 živnostenských poslanců, kteří se přidali ke Švehlovým agrárníkům. Rudolf Mlčoch se stal prvním živnostenským členem československé vlády. Stal se ministrem veřejných prací.

Tak začala velmi úzká a úspěšná spolupráce Agrární strany a Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské, která trvala až do obsazení Československa německou armádou.

Živnostníci a sedláci pochopili nutno společného postupu po volbách. Za zaznamenání stojí postoje představitelů strany ke komunistům. Rudolf Mlčoch – prosinec 1919 – Uherský Brod: „Naše stanovisko ke komunismu je jasné – jsme protichůdce jeho.“

Josef V. Najman – 18. 9. 1932 – Znojmo, jeho vyjádření po tom, když KSČ založila Svaz komunistických živnostníků. „Kdybych byl ministrem vnitra, dám každému z nich pas a peníze na cestu do Ruska, aby si to užili a už se nevraceli.“

Volby 1929:

279 653 hlasů v Čechách a na Moravě / 3,6 % / 12 poslanců a 6 senátorů

(Pozn.: Poprvé strana obsadila všech 22 volebních obvodů)

Josef V. Najman se stal ministrem železnic v Udržalově vládě.

Prohlášení na sněmu strany v září 1930:

„Jediná možnost, jak prosadit program strany, je účast ve vládě. A v té jsme.“

1932 | Světová krize propukla naplno a ve vládě se hlasováním připravovalo zvýšení daní. Z tohoto důvodu živnostníci vystoupili z vlády a přešli do opozice.

Volby 1935:

495 726 hlasů v Čechách a na Moravě / 5,9 % / 16 poslanců a 8 senátorů

Heslo do voleb: „Tvrdě zúčtovat s protilidovou a protiživnostenskou vládou, jejímž výsledkem je, že 200 000 maloživnostníků strádá.“

J. V. Najman se stal ministrem obchodu v Malypetrově vládě. Po Najmanově smrti v r. 1937 funkci převzal Rudolf Mlčoch.

Dobová prohlášení:

■ „Živnostenská strana získala část hlasů živnostníků vázaných dosud na jiné politické strany.“

■ „Rozhodující byla změna postojů stavovských organizací [společenstva, cechy, gremia], které sdružují politicky indiferentní masu a dosud tvořili zájmovou sféru Národní demokracie a dalších stran.“

■ „Živnostenská propaganda vystoupila s nároky na účast v koaliční vládě a zdůvodnila to zkušenostmi v soukromém podnikání, které minulá vládě chyběly, a proto se dopustila takových přehmatů.“

■ „Výrazný prvek postupu strany při prosazování ekonomických zájmů tvořilo využití nátlakových metod spojených s jednostrannou a demagogickou argumentací opírající se o ideu středostavovství.“

■ „Opozice vždy tvrdila, že k výraznějšímu prosazení na politické scéně chyběly straně vzdělané a fundované osobnosti schopné reagovat na úrovni na politické a hospodářské problémy doby.“

Začátek konce

V roce 1935 byly na programu volby prezidenta republiky. T. G. Masaryk odmítl další kandidaturu (zemřel v roce 1937) a navrhl za svého nástupce Edvarda Beneše. Československá strana živnostensko-obchodnická středostavovská patřila do bloku stran, které jednali o postavení protikandidáta. Beneš těsně vyhrál a nikdy to oponentům neodpustil. Po válce si s mnohými tvrdě vyřídil účty. Byl mj. pověstný tím, že nezapomínal a mstil se. Jednotlivcům i celým skupinám. Všeobecně se ví o jeho selhání při mobilizaci v roce 1938, a tím vydání Sudet Hitlerovi, i o jeho emigraci do Anglie. Méně už se ví, že potom, co byla spojenci uznána Československá exilová vláda pod jeho vedením, v roce 1943 odletěl na jednání se Stalinem a Gottwaldem do Moskvy a podepsal smlouvu o poválečné spolupráci se SSSR. Churchillovi ani dalším spojencům to před odletem neřekl. V Moskvě byl mj. domluven systém „svobodných voleb“ po osvobození Rudou armádou. Gottwaldovým „pobočníkem“ v Moskvě byl Zdeněk Fierlinger, tenkrát ČSSD, Benešův dlouholetý přítel a soused. Jejich dvě vily dodnes stojí vedle sebe v Sezimově Ústí. Po osvobození části Slovenska československá vláda určitou dobu působila v Košicích.

Dne 4. 4. 1945 schválila dokument zvaný Kosičský vládní program.

Kromě znárodnění velkého průmyslu atd. byla také schválena Národní fronta za účasti 4 stran: Lidovci, ČSSD, Národní socialisté a KSČ. Ostatním stranám nebylo povoleno po válce obnovit činnost, a to byl jejich konec. Agrárníků, Živnostníků, Národních demokratů a mnohých dalších. Mnozí jejich předáci byli vězněni za údajnou kolaboraci s Němci. Mnozí z nich byli následným soudem osvobozeni, někteří ve vězení, prý v demokratickém Československu, zemřeli. Československou stranu živnostensko-obchodnickou středostavovskou nezlikvidovali komunisté. 15. března 1939 to byl Hitler a 4. 4. 1945 Beneš.

Beneš po prohraných parlamentních volbách v roce 1946 (květen) řekl, že si myslí, že voliči zakázaných stran budou automaticky volit jeho Národní socialisty nebo Lidovce. Volby vyhrála KSČ – cca 40 %, ČSSD – cca 15 % a Národní socialisté a Lidovci zbytek. KSČ a ČSSD vytvořily vládní koalici

Gottwald se stal předsedou vlády a začala nízkým nerušená příprava na dokonání převratu 25. února 1948. Ten den Beneš na přání Gottwalda podepsal demisi ministrů a za pár minut bylo na Václavském náměstí oznámeno „Právě jsem se vrátil z Hradu, pan prezident Beneš všechny mé návrhy, jak mu byly předloženy, přijal.“ Lumpenproletariát zešílel nadšením.

A začalo 41 let bolševika. Vždy, když jdu kolem nějaké sochy Edvarda Beneše, kladu si otázku. Za co?

Vrátím se ještě před tyto události do období 1935 – 1938. Strana byla velmi úspěšná, měla poslance, senátory a členy vlády. Československo ale začalo prožívat mnoho nepříjemností. V Sudetech byly na denním pořádku přestřelky s Němci, kteří si čím dál více kladli, prostřednictvím Henleina a dalších, nespokojené požadavky. Na Slovensku získávali na síle Hlinkovi gardisté. V roce 1936 vypověděla spolupráci Německá živnostenská strana, se kterou Československá strana živnostensko-obchodnická středostavovská od roku 1920 spolupracovala na prosazování živnostenských požadavků. Německá živnostenská strana byla v Sudetech poměrně silná. Její představitelé, Alois Stenzl a Hans Tichý, Mičochovi řekli, že už nejde vydržet Henleinův tlak a musí přejít do „hlučné“ opozice. Rudolf Mičoch jako předseda strany a člen vlády s Henleinem několikrát jednal. Mičoch razil stanovisko, že živnostníci jsou ochotni pro zachování míru přinést krajní oběti za předpokladu udržení integrity, celistvosti a samostatnosti ČSR.

1938 | srpen – Rudolf Mičoch jako člen československé vlády přijal slib věrnosti republice na manifestacích na Plzeňsku a Podbrdsku.

■ 23. září – mobilizace

■ 29. září – Velmocí přistoupily na německé požadavky.

■ 30. září – Armádní velitel generál Krejčí promluvil v rozhlasu k občanstvu a vojsku a vydal armádní rozkaz: „Jsme vojáci, kteří musí potlačit národní cit a řídit se jedine chladným

rozumem. Československá vláda přijala mnichovská usnesení a postoupí sudetské území Německu.“

■ 4. říjen – Němci zabrali Karlovy Vary a Jáchymov.

■ 5. říjen – E. Beneš podal demisi a odletěl do Anglie.

■ 6. říjen – Pokračovalo obsazování Sudet německou armádou na základě sčítání lidu z r. 1910

Od října 1938 do 15. března 1939 pokračovala snaha o určitou politickou i hospodářskou stabilitu na zbylém území. Toto období tzv. 2. republiky bylo ukončeno 15. března 1939 obsazením celé republiky německou armádou. Tímto dnem skončilo jedno slavné období. Ke cti našich politických předků patří to, že po celou dobu 1. republiky tvrdě bojovali za práva živnostníků, vždy byli věrni republice a nikdy se „nezamazali“ s komunisty nebo fašisty.

Organizační struktura Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské

Místní sdružení

■ organizovali předvolební kampaň ve své obci nebo městě

■ organizovali ve svém místě kulturní a společenské akce

■ zakládali při straně spolky pro ženy, mládež, dorostence a organizovali různé kurzy

■ vybírali členské příspěvky; členové byli rozdělení podle majetku do 3 kategorií a při placení se sami hlásili, kam patří

■ 25 % z členských příspěvků zůstávalo v místě, 75 % bylo postoupeno do pokladny zemských orgánů (Pozn.: Do konce roku 1919 bylo v Čechách a na Moravě založeno 187 místních sdružení. To poslední toho roku v Napajedlích na Zlínsku.)

1919 | Přehled

Morava: 14 000 platících členů

Čechy: 21 000 platících členů

Slovensko: 12 365 platících členů

56 místních org. (k 28. 8. 1927)

Podkarpatská Rus: 1 200 platících členů (1936)

1930 | Přehled

588 místních sdružení – více než 100 000

platících členů v Čechách a na Moravě

Okresní sdružení

Sdružovala všechna místní sdružení v daném okrese a pomáhala hlavně organizovat předvolební kampaň a koordinovat činnost.

Krajské (župní) sdružení

Krajské výkonné výbory organizovaly všechny zásadní agitační kampaně strany a sloužily jako nástroj řízení celé stranické struktury.

Zemský sněm

(Čechy, Morava, Slovensko, Podkarpatská Rus)

Zemský sněm obvykle trval tři dny. První dva dny jednaly komise a připravovaly body jednání,

3. den se hlasovalo a volilo. Na zemském sněmu 1 delegát zastupoval 100 členů.

Ústřední (Říšský) orgán strany

Zemskými sněmy byl schválen 5. 11. 1919 se sídlem v Praze, ul. Myslíkova č. 271, Praha 2. 1. 6. 1930 Slavnostně otevřen nový sekretariát v Jindřišské ulici č. 13, Praha 2.

Organizace pod vlivem Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské

Pojišťovací odbor

Živnostenská pojišťovna POŽOS, heslo: „Živnostenské peníze patří živnostenským ústavům“

Koncentrace – velkoobchod

Dovoz zboží ze zahraničí, tuzemské zboží za nižší ceny pro členy.

Živnostenská akademie

Měla za cíl kulturní a technický vzestup živnostenské vrstvy.

Živnostenská škola

Výuka živnostenského práva a základů politiky vysvětlování zákonů, vyhlášek a cenových směrnic

Jednota středostavovských zaměstnanců

Odborová organizace, obrana proti zneužívání zaměstnanců proti zaměstnavatelům, obrana proti vstupu zaměstnanců do tehdejších levičových stran.

Sociální organizace

Podpůrný spolek Humanita

podpora pozůstalých po zemřelých členech strany

Zámeček a chatkový a stanový tábor v Běstvině u Časlavi

Zakoupen stranou v r. 1927, opraven a používán jako ozdravovna pro děti méně situovaných živnostníků a obchodníků. Pobyt pro děti byl zdarma.

(Pozn. Při cestě z letošního sněmu jsem se po létech v Běstvině stavil. Zámeček je opuštěný, ale v dobrém stavu a chatkový a stanový tábor používá ČVUT Praha)

Živnostenská pomoc

Podpora zchudlých živnostníků, kteří upadli do bída ne vlastní vinou

Živnostenčtí dorostenci – 14-18 let

Cíl: Vychovat národně uvědomělého, inteligentního, stavovsky sebevědomého, mravně dokonalého, organizačně zdatného, politicky vyspělého a hospodářsky samostatného příslušníka středního stavu a živnostenské strany.

Fialové legie

Cílem bylo získat do organizace mladé dělníky ze živností a získat je pro vstup do strany. Od r. 1937 byl ve Fialových legiích zaveden i branný výcvik.

Všeslovanská živnostenská unie

Pokus o spolupráci se stavovskými stranami jiných zemí.

Pozice Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské v zastupitelských sborech a orgánech výkonné moci

Krédo: „Parlament a senát – náš hlavní cíl. Tam se prosazují živnostenské požadavky. Vždy do voleb samostatně“.

Parlamentní volby 1920, 1925, 1929, 1935 byly vždy úspěšné, neustále se zvyšoval počet poslanců a senátorů. Vrchol přišel v roce 1935 (viz předešlé body).

Od roku 1925 straně vždy připadlo místo místopředsedy parlamentu nebo senátu.

Účast Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské v československých vládách

1925–1926

Rudolf Mlčoch, ministr veřejných prací

1926–1929

Josef V. Najman, ministr železnic

1929–1932

Rudolf Mlčoch, ministr železnic

1935–1937

Josef V. Najman, ministr obchodu

1937–1938

Rudolf Mlčoch, ministr obchodu

(po úmrtí J. V. Najmana)

Strana byla po celou dobu nejsilnější v Čechách. V těsném závěsu následuje Morava a Slezsko a se značným odstupem Slovensko a Podkarpatská Rus.

Nejlepší výsledky ve volbách byly v obcích a městech mezi 2 – 5 000 obyvatel.

Strana měla v komunále až 1 800 zastupitelů (po r. 1930).

1. Zemské volby v r. 1928

Do těchto voleb stáli v čele zemí úředníci jmenovaní vládou.

1928 4,5 % všech odevzdaných hlasů / 13 zemských poslanců

1933 6,8 % všech odevzdaných hlasů / 21 zemských poslanců (nárůst o téměř 50 %)

Praha

Od obecních voleb 16. 9. 1923 strana pravidelně obsazovala post 3. náměstka primátora a se ziskem kolem 50 000 hlasů byla v Praze 5. nejsilnější stranou.

Nejvýraznější osobnosti Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské

Josef Václav Najman	zakladatel, předseda, poslanec, ministr	Boháňka-Skála u Hořic
Rudolf Mlčoch	zakladatel, předseda, poslanec, ministr	Třebčín
František Pechman	výrobce sodové vody, poslanec	Doubravka
Jan Pekárek	nakladatel a redaktor, poslanec	Praha
Václav Vávra	obchodník, poslanec	Lomnice nad Popelkou
Alois Beneš	mistr krejčovský, poslanec	Slaný
František Ostrý	obchodník, redaktor, poslanec	Trhové Sviny
Antonín Jirásek	mistr sedlářský, poslanec	Sedlčany
Ján Liška	tajemník živn. a obch. komory, poslanec	Liptovský Svätý Mikuláš
Emanuel Kymar	obchodník, poslanec	Mečeříž
Josef Oliva	zednický mistr, poslanec	Schořov
Jan Pelnář	fotograf, poslanec	Domažlice
Bohuš Kianička	řezník a uzenář, senátor	Turčanský Svätý Martin
Josef Tchoř	mistr čalounický, senátor	Radoštin
Jan Kotrba	mistr pekařský, senátor	Týnec u Horažďovic
Julius Sláma	mistr tesařský, senátor	Říčany u Brna
Josef Pastyřík	obchodník, senátor	Šlapanice u Brna
Jaroslav J. Horák	řezník a uzenář, senátor	Roztoklaty
Juraj Vyskočil	obchodník, senátor	Bratislava
Gejza Kreisler	knihtiskař, předseda strany na Podkarpatské Rusi	Užhorod
Zikmund Mároši	předseda strany na Podkarpatské Rusi od r. 1936	Mukačevo

Obrazová příloha úvodní kapitoly

Kdo byli naši předchůdci v roli realizátorů stavovské politiky? Jak vypadali naši tehdejší poslanci a senátoři? Co aparát strany, podíl žen a dění v regionech? Nejlepší odpovědi na tyto otázky vám nabídne pětistránková obrazová

příloha k úvodní kapitole mapující naši historii v letech 1919 až 1938.

Na prvních dvou stranách jsou stručné portréty poslanců a senátorů, kteří do obou komor Národního shromáždění usedli po volbách v roce

1929. Další strany zachycují složení Ústřední sekce žen Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské, představitele Svazu středostavovského úřednictva v Praze a představitele strany na Karlovarsku.

POSLANCI ČSL. ŽIVNOST.-OBCHOD. STRANY ŠTŘEDOSTAVOVSKÉ.

FRANTIŠEK PECHMAN,
výrobce sodové vody, nar. 17. listopadu 1873 v Doubravce. V r. 1925 a 1929 zvolen za VII. vol. kraj do NS. Jest vicepres. obch. a živ. komory v Plzni, místopředsedou posl. klubu, členem fiš. výk. výboru a mn. odb. korporací.

JOSEF V. NAJMAN,
obchodník a redaktor, nar. 20. dubna 1882 v Bohdanské Skále u Hořic. V r. 1920, 1925 a 1929 zvolen za člena NS. v I. B. vol. kraj. Ministrem železnic byl v IX. a X. vládě. Je fiš. předs., předs. posl. klubu, zakladat. Ústř. záj. atd.

RUDOLF MLČOCH,
šéfredaktor, nar. 17. dubna 1880 v Třebčině. Byl čl. rev. NS., v r. 1920 zvolen za I. kraj, 1925 a 1929 za XII. kraj. V VII. vládě byl ministrem veř. prací, v IX. vládě ministrem železnic. Je pres. obch. a živn. komory v Olomouci atd.

JAN PEKÁREK,
nakladatel a redaktor, nar. 20. července 1883 v Praze. V r. 1925 a 1929 zvolen za II. vol. kraj do NS. Je místo-syndikem čsl. novinářů, místopř. Jedn. živn. záložen a družstev, členem fiš. výk. výboru, jedn. klubu poslanců atd.

VÁCLAV VÁVRA,
obchodník, nar. 24. října 1879 v Lomnici n. P. Do NS. zvolen r. 1920, 1925 a 1929 za IV. vol. kraj. Je starostou města Lomnice n. Pop., čl. představ. ÚSP., zem. a fiš. výk. výb., pokl. klubu posl., předs. župy mladobolesl. atd.

ALOIS J. BENĚŠ,
mistr krejčovský, nar. 27. března 1882 ve Slaném. V r. 1925 a 1929 zvolen za I. B. voleb. kraj. členem NS. Je redakt. odb. čas., předsedou Ústř. záložny, čl. představ. Diskont. banky, zem. a fiš. výk. výb., úř. místopř. župy praž. atd.

FRANTIŠEK OSTRÝ,
obchodník, redaktor a tajemník, nar. 24. listopadu 1878 v Trh. Svinech. Do NS. zvolen r. 1925 a 1929 ve XIV. vol. kraji. Je zem. tajemníkem ŽOS. na Moravě, starostou obch. gremia v Mor. Ostravě, členem zem. a fiš. výk. výb.

ANTONÍN JIRÁČEK,
mistr sedlářský, nar. 5. dubna 1890 v Sedčanech. V r. 1925 zvolen za člena NS. ve voleb. kraji I. A., v r. 1929 v IX. vol. okresu. Je jednatelem župy pražské, členem zemského a fiš. výk. výboru a předsedou župy budějovické.

ING. JAN LÍŠKA,
taj. obch. a živ. komory v Bratislavě, nar. 4. února 1895 v Lipt. Sv. Mikuláši. V r. 1929 zvolen za XVI. vol. okr. do NS. Je místopř. živ. úvěr. ústavů a družstev v Bratislavě, místopř. klubu posl., čl. žup. a fiš. výk. výboru atd.

POSLANCI ČSL. ŽIVNOST.-OBCHOD. STRANY STŘEDOSTAVOVSKÉ.

EMANUEL KEJMAR,
obchodník, narozen 25. listopadu 1881 v Mečeti. V r. 1931 nastoupil do NS. za zesnulého kol. J. Náprstka. Je úř. místopředsedou Koncentrace a Ústř. svazu obchodníků zem. plod., členem bursovní rady a rozhodč. soudu atd.

JOSEF OLIVA,
zednický mistr, nar. 13. února 1892 ve Schofově. Do NS. byl povolán za odstoupivšího poslance kol. V. Hybnera. Je místopředsedou krajského výboru, členem zemského a říšského výkon. výboru, náměstkem starosty atd.

JAN PELNÁŘ,
fotograf, nar. 26. ledna 1885 v Domažlicích. V r. 1934 povolán za zesnulého kol. Horáka do NS. Je starostou společenstva fotografů, redaktorem časopisu »Střed«, členem župního výkonného výboru atd.

SENÁTORI ČSL. ŽIVNOST.-OBCHOD. STRANY STŘEDOSTAVOVSKÉ.

BOHUŠ RIANICKA,
řezník a uzenář, nar. 12. září 1875 v Turč. Sv. Martině. V r. 1925 a 1929 zvolen za VIII. vol. kraj do NS. Je zemským předsedou strany na Slovensku, členem říšského výkonného výboru a řady odborových korporací.

JOSEF THOR,
mistr čalounický, nar. 29. června 1867 v Radoštině. Do NS. zvolen za II. vol. kraj v r. 1920, 1925 a 1929. Je předsedou klubu, místopředs. společného klubu, členem zem. a říš. výk. výboru, předsedou župy hradecké atd.

JAN KOTRBA,
mistr pekařský, nar. 3. června 1872 v Týnci u Horažďovic. Do NS. zvolen za I. vol. kraj v r. 1920, 1925 a 1929. Je starostou společ. pekařů a Zemské jednoty v Praze, předsedou spol. Artos, pokl. klubu, čl. zem. a říš. výk. výboru.

JULIUS SLÁMA,
mistr tesařský, nar. 29. března 1877 v Říčanech u Brna. V r. 1925 a 1929 zvolen do NS. za VI. volební okres. Jest jednatelem klubu, členem mnoha odborových korporací a členem zemského a říšského výkonného výboru.

JOSEF PASTÝŘÍK,
obchodník, nar. 3. března 1869 ve Slapanicích. V r. 1913 zvolen zem. poslancem. V r. 1920 zvolen do posl. sněm., v r. 1925 a 1929 do senátu za VII. vol. okres. Je místopředs. klubu, předsedou čes. odboru Zem. živ. rady v Brně atd.

JAROSLAV J. HORÁK,
řezník a uzenář, nar. 2. března 1877 v Rostklatech. V r. 1932 nastoupil do NS. za zesnulého senátora kolegu E. Trčku. Jest starostou Zemské jednoty společenstev řezníků a uzenářů v Čechách.

ÚSTŘEDNÍ SDRUŽENÍ ŽEN PŘI ŽIVN.-OBCHOD. STRANĚ V PRAZE.

MÁRIA LEDVINOVÁ, choť majitele tiskárny a obchodu papírnického, Praha-Michle, Tábořská 130, je jednatelekou dámského odboru v Praze XIV., jež upřímným a srdečným jednáním utužuje vztahy mezi kolegyněmi. Dala podnět k založení Mladé gen. v Michli.

JOŽ. MACHÁČKOVÁ, obchodnice v Michli, Tábořská třída 229, je dlouholet. předsedkyní dámského odboru při Z. O. S. v Praze XIV. Díky její obětavosti a práci odbor žen roste. Její inteligence zaručuje úspěch snahám, sledujícím zájem živnostenské strany.

MARIE RADOVÁ, Beroun, je dlouhá léta činná jako pracovnice a průkopnice snah čsl. živnostnictva. Zasedá v župním výkonném výboru, okresním výkonném výboru, obecním zastupitelstvu, je členkou výboru Ústř. matice školské a Národní jedn. severočes.

KATUŠE KOBSOVÁ, choť mistra krejčovského, Vršovice, Brožkova 403, jest členkou III. organizace a agilní pracovnicí v organizaci žen. Jakožto předsedkyně dámského odb. ŽOS. ve Vršovcích a členka komise mateř. škol velmi platně slouží veř. zájmu.

OTILIE KRAUSOVÁ, majitelka akvaristického závodu na Smíchově, Fibichova ul. 5, jest dlouholetou členkou výboru I. organizace ŽOS. na Smíchově a pokladní dámského odboru při ŽOS. v Praze XVI. Kromě toho pracuje i v jiných spolcích.

ANT. VINŠOVÁ, majitelka obchodu kožedělného, Praha II., Palackého nábřeží 12, jest místopředsedkyní dámského odboru v Praze XVI. Pracovala neustále se svým choťem, rovněž obětavým pracovníkem, za práva utiskovaného občanstva a živnost.

A. OTTOMANSKÁ, choť komisionáře a předsedy okresu, Praha XVI., U Malvazinek 1959, je zakládající členkou dámského odboru ŽOS. v Praze XVI. a členkou mnoha vlasteneckých spolků. Po několik období zasedá v pražské porotě.

MAR. KRAJÍČOVÁ, vdova po knihkupci, Smíchov, Přemyslova ul. 11, je předsedkyní dámského odboru při ŽOS. v Praze XVI., členkou výboru organizace živnost. strany a mnoha jiných kulturních i národních spolků.

JUC. M. VEVEŘKOVÁ, Smíchov, Lumírova 4, jest jednatelkou dámského odboru při ŽOS. v Praze XVI., zapisovatelkou Ústřed. sdružení žen v Praze, Perštýn č. 12 a členkou mnoha sportov. klubů. Jest uvědomělou a pokrokovou pracovnicí za práva žen ŽOS.

ANNA JINDROVÁ, choť obchodníka a člena míst. rady na Smíchově, jest zakládající členkou dámského odboru ŽOS. v Praze XVI., kdež byla obětavou a horlivou jednatelkou. Jest i členkou mnoha jiných dobročinných spolků a korporací.

KAT. VCELICKOVÁ, choť mistra krejčovského, Smíchov, pracovala neúnavně a obětavě pro založ. dámského odboru v Praze XVI. a jest jeho agilní pracovnicí až do dnešní doby.

MAR. LORENCOVÁ, obchodnice na Smíchově, Vitavská ulice č. 207, je dlouholetou členkou výboru II. organizace ŽOS., zakládající členkou dámského odboru na Smíchově a rovněž Družstva maloobchodníků v Praze XVI. Známý jsou její zásluhy o naši věc.

FRANT. ŠOBRVÁ, majitelka obchodu a výroby prošív. příkrývek, v Praze II., Klimentská 5, je dlouholet. předsedkyní dámského odboru Ž. O. S. v Praze II., u Petra, členkou okres. a župního výboru, předsedkyní sekce výr. příkr. a čl. Svazu čalounníků.

A. NEMEČKOVÁ, choť majitele oděvního závodu v Praze II., Porčí č. 31, jest zakládající členkou a jednatelkou dámského odboru organizace v Praze II., u Petra, kde s láskou a obětavě pracuje. Je též členkou mnoha dobročinných spolků.

MARIE ČERNÁ, choť živnostníka, Praha II., Klimentská ul. č. 42, jest členkou výboru organizace ŽOS. Praha I.-VII. a první místopředsedkyní dámského odboru při org. Praha II., u Petra.

SVAZ STŘEDOSTAVOVSKÉHO ÚŘEDNICTVA V PRAZE.

V. R. VOJKŮVKA,
tajemník okres. org.
Praha I.-VII. a Praha
venkov, jest vedoucím
redakt. »Zájmu auto-
dopravy«, tajemníkem
Říšského ústředí auto-
dopravy při ZOS. a
»Živnostenské školy«,
kultur, střediska živ-
obch. strany středost.

FRANT. NOVOTNÝ,
vrch. adm. fed. mag.
hl. m. Prahy, předst.
ústř. úř. pro službu v
okresích a službu vý-
konnou, místopředseda
org. Praha II. hořejší,
náhr. čl. ústř. zastup.,
čl. I. org. vinohr., čest.
předs. a čest. čl. Klu-
bu adm. středošk. úř.

INŽ. JINDŘ. KLIK,
předseda Svazu středo-
stavov. úřednictva.

LADISLAV BERAN,
župní tajemník ZOS.
v Praze, jest známým
žurnalistou a odb. spi-
sovatelem, býv. měst.
radou hl. m. Prahy a
byl vyd. »Slovanského
obzoruc. Zasloužil se
o čes.-jugoslávské sbl-
žení. Jeho schopnosti
jsou oceňovány.

JOSEF DOLEJS,
em. fed. měst. a živn.
škól na Vinohradech,
jest místopředs. Svazu
středostav. úřednictva
a oddaným přítelem
živnostenské mládeže,
o jejíž vzdělání a vý-
chovu se vždy zdatně
přičiňoval, za což do-
stalo se mu uznání.

MARIE EKRTOVÁ,
úřednice žup. sekreta-
riátu ZOS. v Praze.

JUDR. MIL. KASA,
pokladník Svazu stře-
dostav. úřed. při ZOS.

JOSEF CERMÁN,
účetní župního sekre-
tariátu ZOS. v Praze.

INŽ. JIŘÍ SKALSKÝ,
úředník zem. úř. a člen
Svazu středost. úřed.

FR. VOJTIŠKOVÁ,
úřednice zem. sekreta-
riátu ZOS. v Čechách.

ANT. PEKÁRKOVÁ,
úřednice žup. sekreta-
riátu ZOS. v Praze.

MIL. VODNANSKÁ,
úřednice zem. sekreta-
riátu ZOS. v Čechách.

M. ZÁZVORKOVÁ,
administrátorka Kref-
čov. Zájmu v Praze.

JARM. SMÍDOVÁ,
účetní Říšského sekre-
tariátu ZOS. v Praze.

MAR. SCHYTILOVÁ,
úřednice Říšsk. sekre-
tariátu ZOS. v Praze.

JIŘ. PISTĚKOVÁ,
úřednice, členka Sva-
zu středostav. úředn.

Motto: Střední vrstvy jsou nejlepší a nej-
bezpečnějším základem státu. Proto pracujeme
na vybudování tohoto altného středního stavu.

- Svaz středostavovského úřednictva, založený teprve v poslední době při čl. ZOS., vznikl přirozeným vývojem událostí zejména politicko-hospodářských, které samy ukázaly úřednictvu a vůbec všem veřejným i soukromým zaměstnancům cestu, již se mají ubírat.
- Svým povoláním, existenčním postavením, ba i svou povahou patří veřejní a soukromí zaměstnanci cele střednímu stavu a také jedině v jeho rámci mají dokonalou možnost obhájení svých požadavků at již stavovských, odborových nebo hospodářských.
- Sjednocením všech středních stavů musí býti vytvořena pevná zá-
kladna státní hospodářské politiky, která by se stala zárukou bezpeč-
ného a úspěšného vývoje národa a státu. Naši uvědomělí středostavovští
úředníci s chutí a láskou pracují na vybudování své organizace, aby
společně s ostatními organizacemi strany ZOS. rozšířili a zabezpe-
čili její posice.

Ing. Jindřich Klik, předseda.

KARLA LIEHMOVÁ,
úřednice, členka Sva-
zu středostav. úředn.

ORGANISACE ŽIVN.-OBCH. STRANY STŘEDODOSTAV. KARL. VARY.

JOSEF ZIKMUND, nájemce velkoobchodu tabáku, anglic. legionář-invalida, jest pokladníkem organizace, jednatelem spolku Slovanská Beseda, předsedou pracovního soudu, pokladníkem živ. výboru, jakož i členem a funkcionářem jiných hraničářských spolků.

JAN BUCHTELA, majitel domu, je členem výboru organizace a živního výboru živnostenské strany, zástupcem ZOŠ, a čes. obyvatelstva na radnici, předsedou radnič. klubu čes. politických stran, významným pracovníkem v živnostenské komisi atd.

FRANT. KAFKA, člen. zem. zast., zem. výboru, předseda župy karlovar., čest. předs. org., předseda živ. zál., člen dozoru rady ústř. jedn., autoklubu ZOŠ, ústř. výboru »Fidac« v Paříži, roty »Nazdar« atd., jest zakládajícím členem org. a jedním z nejobětav. čl. strany.

OTAKAR TROUSIL, majitel závodu fezn.-uzenářského, je spoluzakládatelem strany, členem živního výboru, členem měst. hospodářské komise i členem výboru mnoha národ. a hospodářských spolků. Patří mezi nejagilnější a nejzasloužilejší členy ZOŠ.

FR. ZATLOUKAL, správce Živnostensko-obchodnického úvěr. ústavu, je jednatelem živního výboru, míst. organizace, polit. výboru čes. polit. stran, okrsku Nár. jednoty severočeské a jejího míst. odboru i funkcionářem mnoha národních spolků.

VÁCLAV BÁZLER, stravovatel ve vojenském léčebném lázeňském ústavu, je členem výboru organizace živnosten. strany, horlivým pracovníkem stavovským i národním a výborným zastáncem živnostensko-obchodnické věci.

VÁCLAV HOREJŠ, restaurátor »U Napoleona«, je členem výboru organizace, revizorem účtů živního výboru, členem výboru společenstva hostinských a výčepníků, spoluzakládatelem živnost. strany v lounské župě a agilním i obětavým pracovníkem.

KAREL RŮŽICKA, majitel módního salonu, je členem výboru organizace, členem měst. léčebné komise, předsedícím pracovního soudu, členem ředitelstva Živnost. - obchod. úvěrního ústavu a členem skoro všech českých spolků a korporací v místě.

ANTONÍN KUKAL, majitel pánského módního salonu, je členem výboru místní organizace, členem berní komise atd. Jest jedním z mladších průbojných členů a upozorňuje na sebe širokým rozhledem a bohatou zkušeností. Roste v něm výborný org. pracovník.

JAROSL. JINDRA, dámský krejčí, je členem výboru org., členem výboru české okr. péče o mládež, bývalým starostou »Sokol« a nyní členem a funkcionářem mnoha karlovarských spolků českých. Jest upřímným Čechem-hraničářem.

FRANT. PROKEŠ, výrobce karoserií, majitel domu, je členem výboru organizace živnostenské strany, členem živního výboru, členem stavební komise a jedním z nejstarších Čechů hraničářů. Ve straně jest skromným a vytrvalým pracovníkem.

JOSEF ČERNÝ, mistr obuvnický, jest členem výb. a spoluzakládatelem organizace, stálým přísedícím znalcem okres. soudu, členem výboru místního odboru Nár. jedn. severočes., členem výboru živn. školy pokračovací a jiných čes. spolků.

ANTONÍN VAŠEK, mistr krejčovský, jest členem výboru, spoluzakládatelem místní organizace živnostenské strany a horlivým propagátorem stavovského tisku, jehož horlivost může nám všem být příkladem.

OLDŘICH VEDRAL, majitel závodu lakýrnického, je členem výboru organizace živnostenské strany a starým pracovníkem hraničářským. Jest horlivým obhájcem živnostensko-obchodnického hnutí a tisku a stojí vždy v čele každé akce.

DOBROSL. KREJZA, člen výboru místní organizace živnostenské strany, člen městské lázeňské komise, jinak knihkupec a majitel domu, je živou kronikou karlovarských poměrů a členem i funkcionářem skorem ve všech českých spolcích.

Kapitola 2: 17. listopad 1989, začátek nové éry

- 1989 – 1996 Sdružení československých podnikatelů (od 1. 1. 1993 Sdružení podnikatelů České republiky)
- 1991 – 1996 Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků České republiky

Úvod

Od začátku roku 1988 bylo cítit, že komunistický režim je pod tíhou vlastní nemohoucnosti přinucen hledat řešení. Federální vláda ČSSR svým nařízením 1/1988 pro ČSR a 2/1988 pro SSR povolila omezené soukromé podnikání v oblasti služeb s takovým omezením, že zaměstnanci nových soukromých firem museli být pouze členové rodiny soukromníka. Využil jsem toho a v Břeclavi na náměstí jsem otevřel stánek s rychlým občerstvením, ve kterém prodávala moje sestra Anička. Na stánek jsem umístil velký nápis Rudolf Baránek, aby bylo jasno. Pracoval jsem v té době ve Slušovicích u pana Františka Čuby a pokaždé, když jsem jako obchodák přijel domů, tak jsem se sestry ptal, jak jdou kšefty a co na to veřejnost. Průzkum veřejného mínění. Někteří lidé byli nadšeni, že zase začínají soukromníci, kovaní komunisté stánek obcházeli obloukem a dokonce vzkazovali, že všeho do času. Komunisté v Břeclavi a okolí byli známí idioti, takže žádné překvapení. Inu pohraničí. Pomalu, ale jistě po republice noví soukromníci otvírali své stánky, ale také pekárny a hospody ve svých domech, pokud jim při znárodnění byla pouze zakázána činnost, ale dům jim nesebrali.

Takto nějak probíhal rok 1988 i část roku 1989, který jsem už celý prožil v Praze. Zúčastnil jsem se všech zásadních akcí počínaje lednovým týdnem Jana Palacha a konče druhou manifestací na Letné včetně Národní třídy. Zarážející pro mě bylo to, že lidé v Břeclavi, ale i ve Slušovicích nevěřili, že je možné bolševika porazit a svrhnout. Tato víra ale nám, novým soukromníkům, nechyběla, a proto jsme se dokázali tak rychle zorganizovat a založit v té době nesmírně vlivné Sdružení československých podnikatelů.

16. prosinec 1989 – Praha, Žofín

29 dní po Národní třídě

Asi 10 dní před tímto datem začali po Praze proskakovat informace, že je snaha založit organizaci soukromníků. Bez emailů, facebooků a dalších dnešních vymožeností, pouze s pomocí jedné neurčité zprávy v Československé televizi, se nás na Žofíně v ten podvečer sešlo na 5 000. Ladislav Vostárek, budoucí místopředseda sdružení zajistil ozvučení i přilehlých zahrad Žofína, protože se dovnitř tolik lidí nevešlo.

Ozvučení zajistila už tehdy legendární skupina Kapunkt, jejímž dvorním skladatelem Láda Vostárek byl.

Atmosféra toho večera byla elektrizující. Patřil jsem mezi dlouhou řadu řečníků a na závěr jsem byl zvolen do přípravného výboru za Moravu s úkolem zajistit jednání se Slováký a podchytit klíčící iniciativy na Moravě a ve Slezsku. Většina ostatních pánů byla z Prahy.

Pokud na Žofíně byli agenti StB a dalších komunistických orgánů, a věřte, že jich tam bylo hodně, tak hlásili svým šéfům následující: „Naši třídní nepřatelé jsou zpět. Houfujíce, mají velkou chuť a radost a o KSČ mluví jako o čerstvé chciplině.“

Pro připomenutí. Lidové milice ještě nebyly odzbro-

Valná hromada sdružení v roce 1991. Účastnilo se 542 delegátů.

jeny, StB se věnovala skartacím, mapování situace a nastrkávání konfidentů do nově vznikajících organizací. A v armádě byli ve funkcích lidé jako tankový generál Zbytek, přítel dnešního prezidenta, který vzkázal, že ve Slaném čeká na rozkaz, aby v Praze se svými tanky udělal pořádek. Čalfova vláda byla u vesla 6 dní a ministrem obrany byl bolševik Vacek. Do volby Václava Havla prezidentem chybělo 14 dní. To jenom pro dokreslení situace těchto dnů.

Přípravný výbor Sdružení československých podnikatelů byl základem pro budoucnost. Bez jeho členů, jejich úsilí a přesvědčení by to nešlo. Věděli jsme, že nesmíme cuknout a musíme vyvíjet na novou vládu tvrdě, ale konstruktivní tlak. Dovolte mi vzpomenout na první bojovníky. Bedřich Danda, Pavel Dvořák, Zdeněk Šomr, Ladislav Vostárek, Ladislav Bechyně, Otta Frinta, Jan Žurek, Fidelis Schleé, Josef Suhrada, Miroslav Valenta, Pavel Dolejška, Jaromír Schubert, Ota Forman, Rudolf Mihle, Roman Paul, Ivan Žikeš, František Tomášek, Miloš Miliček, Jan Mičánek, Adolf Hřebík a Rudolf Baránek. Ministerně vnitřního obchodu ČSR paní Vlasta Štepová nám poskytla 3 kanceláře v budově dnešního MMR na Staroměstském náměstí. To byl, na další 3 roky, náš hlavní stan.

O vzniklém Sdružení československých podnikatelů odvysílala zprávu Československá televize a na chodbě ministerstva se začaly tvořit dlouhé fronty. Přijížděli lidé z celé republiky, chtěli informace, radu a také vstoupit do sdružení a založit pobočku ve svém okrese. V jeden moment byly v rohu kanceláře stohy přihlášek, počítače nebyly, ale pomohli studenti. Oslovili jsme pana Valtra Komárka, místopředsedu Čalfovy vlády, a nabídli jsme mu pomoc při tvorbě nové legislativy. Nadšené nabídku přijal, vytvořil tým za účasti Fidelise Schleé, Jana Žúrka a Ládi Vostárka. Zavřel je se svými komunistickými úředníky do vládní vily a dohodnuté návrhy tvrdě prosazoval na jednáních federální vlády. Tak začaly změny zákonů, vyhlášek a také vznikla klíčová vyhláška o soukromém podnikání

č. 105, platná od 1. 5. 1990 až do doby 1. živnostenského zákona. Každý večer nejméně 5 lidí vyjelo

na pozvání do různých měst. Zájem byl obrovský a pamatuji si, že v Havlíčkově Brodě přišlo 1 100 lidí, v Karlových Varech 900 a tak to měli i mí kolegové v jiných městech. Každý večer jsme někde založili okresní sdružení a přivezli stoh přihlášek. Jezdili jsme zásadně po jednom, abychom obsáhli více měst.

Někdy v únoru jsme svolali klíčovou poradou Přípravného výboru na téma Jak dál? Radostnou atmosféru v republice provázely nekonečné debaty o návratu do Evropy atd. Ale o privatizaci, restitucích, lustračním zákonu, o navracení půdy atd. bylo ticho. Dali jsme tyto požadavky na papír a na hojně novinářů navštívené tiskové konferenci jsme je zveřejnili. Spojili jsme se s několika stejně smýšlejícími poslanci jak z Federálního shromáždění, tak i z ČNR a SNR. Začal velký šrumelec. Někteří ekonomové té doby se báli reakcí obyvatelstva, velké podniky nechtěli privatizovat vůbec, soukromníky viděli tak do 10 zaměstnanců. Prostě pokračování socialismu s lidskou tváří z roku 1968. Věděli jsme, že takový režim nechceme, protože je nebezpečný. Také jsme rychle pochopili, že to bude čím dál horší. Staré kádry se oklepou a radikálním změnám budou bránit. Utvrdily nás v tom i první svobodné volby v červnu 1990. Nová garnitura (většina ministrů byla před listopadem 1989 v KSČ) měla plnou hubu demokracie, ale navracet majetek a privatizovat se jim moc nechtělo. Velkým štěstím pro nás bylo to, že **předsedou české vlády se stal Petr Pithart**. Kdysi komunist, následně statečný chartista a chytrý chlap. **Za jeho vlády se nám podařilo prosadit zásadní změny. Zákon o malé privatizaci, restituční zákon až po 25. únor 1948, zákon o velké privatizaci, vznik Hospodářské a Agrární komory ČR, vznik Českomoravské záruční a rozvojové banky, odklad zahájení Klausovy kupónové privatizace o 4 měsíce, ve kterých bylo podáno na 10 000 privatizačních projektů konkrétních podnikatelů a navíc bylo zachráněno velké množství majetku pro restituce.** Ten chtěl Klaus zabrat pro kupóny. V kanceláři Sdružení jsme zřídili „poradnu“ pro podávání konkurenčních privatizačních projektů pod vedením místopředsedy

Miroslav Valenta a Rudolf Baránek.

Zdeňka Somra a začal souboj s časem. Výsledek ale stál za to. Výhoda byla, že Klaus, jako federální ministr financí, neměl v mnohém pravomocí zasahovat do kompetencí republikových vlád. Toho jsme se naučili tvrdě využívat. Ve všech zásadních věcech určil Petr Pithart stejnou režií. Projednali jsme s ním naše návrhy, on je zařadil jako body pro jednání vlády a pozval nás na jejich obhajobu. Nestalo se, že by vláda něco zamítla. Našimi velkými spojenci byli v české vládě i její místopředseda Jan Stráský a ministr privatizace Tomáš Ježek a ve slovenské vládě ministr privatizace Ivan Mikloš. Ve federální vládě pak byli našimi spojenci místopředsedové Valtr Komárek a Václav Valeš. Na pana Valeše mám jednu vzpomínku. S místopředsedou Pavlem Dvořákem jsem byl v Holandsku na pozvání jejich nejsilnějšího podnikatelského svazu. **Tam nám na obrázcích ukazovali systém jednání s odbory a tzv. Královskou radu v tzv. Tripartitě.** V tom momentě jsem věděl, že to je ono. Holanďané takto projednávali všechny důležité záležitosti před jednáním vlády. Zástupci Královské rady, odborů a podnikatelů – prostě Tripartita. Druhý den po návratu mě přijal V. Valeš, šli jsme k Čalfovi a bylo hotovo. Protože nemáme krále, tedy ani Královskou radu, vznikla Rada hospodářské a sociální dohody ČSFR – Tripartita, 7 ministrů vlády, 7 předsedů odborových svazů a 7 předsedů podnikatelských svazů. Prvním předsedou se stal Václav Valeš, místopředsedou za odbory Slovák Kováč a místopředsedou za podnikatele Rudolf Baránek. Tripartita vznikla i na úrovni obou republik. Místopředsedou české se stal Pavel Dvořák a slovenské Laco Rohoška. Sdružení zabodovalo. Musím podtrhnout, že jak Čalfa, tak Pithart a Čarnogurský dodržovali dohodu tím, že vlády určité body neprojednávaly, doku se to v Tripartitě „nevyhádalo“.

Federální Tripartita byla pro mne velká škola. Nejde zapomenout na jednání, kdy byl několikrát hostem Vladimír Mečiar, tehdejší slovenský ministr vnitra. Vždy přišel pozdě, Čarnogurský vždy řekl: „Nečekejme na něho, zase v Praze zabloudil.“ A Mečiar vždy při příchodu řekl: „Kdo se mnou nesouhlasí, toho jako ministr vnitra nechám zavířit.“ A objednal si kávu. Tripartita té doby měla lví podíl na tom, že byl zachován sociální smír. Ve složité době nebyly demonstrace ani nepokoje. To proto, že byly dodržovány dohody. To jsme pro urychlení restitucí

a privatizace potřebovali. Prvním, kdo toto porušil, byl Václav Klaus, když se v létě 1992 stal předsedou české vlády. Federace byla u konce a já jsem se stal místopředsedou Tripartity v České republice. Klaus si pozval předsedu odborů Vladimíra Petruse a mne a řekl, že už nebude „tripartitní“ demokracie, ale parlamentní. Chtěl, aby z názvu Rady vypadlo slovo hospodářské, protože na to má ekonomickou radu ministrů a navrhl tedy název „Rada sociální dohody ČR“ v čele s geniálním ministrem Jindřichem Vodičkou. Řvali jsme na sebe asi 10 minut a pak jsme s Petrusem odešli pryč. Ani kávu jsme nedopili. Vodička se o změnu pokoušel půl roku, ale šaškoval zbytečně. Jediným výsledkem bylo to, že se nic neprojednávalo.

Součástí Sdružení československých podnikatelů bylo i Sdružení podnikatelů v zemědělství. Předsedou nově se rodících zemědělců byl Ing. František Tomášek, který byl i jedním ze 6 místopředsedů Sdružení a jeho zemědělci měli ze stanov ve vedení 3 místa. Vznikla skupina Tomášek, Tlustý, Tyl a začala připravovat zákon o navrácení půdy, který nakonec vešel do dějin jako 3T. Ze začátku se zdálo, že šance na jeho přijetí Federálním shromážděním je nulová. Tomášek a Tlustý byli členy Sdružení a Tyl byl členem KDS Václava Bendy. Boj o tento zákon byl opravdu třídní. Nikdo nevěřil, že bude schválen. V květnu 1992 se to podařilo k velkému překvapení

komunistů z JZD, JRD i odjinud. Tento zákon vytvořil předpoklad pro vrácení veškeré půdy mimo církevní. To, jak lidé nakonec s navrácenou půdou naložili, je už věc jiná. Byla opět jejich, a o to šlo.

Schválení zákona 3T nespadlo z nebe. Sdružení bylo velmi vlivné, v našich řadách byli lidé, kteří uměli zákony napsat a uměli jsme trpělivým jednáním získat překvapivé spojence. V tomto případě byl na naší straně Václav Havel, Karel Schwarzenberg, Václav Benda a ve finále i Alexander Dubček, který mi slíbil, že přesvědčí mnohé slovenské poslance, a slib dodržel. Přiznávám, že jsme uměli využít vlivu a kontaktů šlechty, která pochopitelně byla na naší straně. Se šlechtici, kteří nekolaborovali s Němci, jsme měli vždy úzký a přátelský vztah a podporovali jsme jejich snahu o navrácení majetků. A to se také podařilo.

Nejen o zákon o půdě proběhl třídní boj. Co jsme prožívali a jaké argumenty byly proti novým soukromníkům používány, ukazuje i boj o spuštění malé privatizace, hlavně hospod. Skupina ředitelů Restaurací a jídelen (RaJ), které byly v každém okrese, začala tvrdit, že noví soukromníci to nebudou umět, vyhladoví národ, a proto začali na Tomáše Ježka tlačit, aby měli předkupní právo ti, kteří v momentě privatizace vedou restauraci či hospodu nebo hotel. Sami zařídili televizní debatu a poslali své zástupce. Tomáš Ježek z nich byl velmi nervózní a nabídl mi účast. Páni ředitelé začali s argumenty, které jsem už uvedl. Když jsem dostal slovo, tak jsem řekl: „Chystáme lustrační zákon a jsem přesvědčen, že nejméně 70 % z Vás tam najdeme jako agenty StB. Dáte jim, pane ministře, předkupní právo?“ Jelikož to bylo v přímém televizním přenosu, o předkupním právu se už nikdy nemluvilo. Celý RaJ i s budovami ředitelství, které byly v každém okrese, byl privatizací rozprášen.

„Švarcsystém“. Udržení tohoto „zaklínadla“ považuji za jeden z nejdůležitějších úspěchů Sdružení československých podnikatelů. Na svět ho přivedl těsně po revoluci populární benešovský podnikatel a člen sdružení Mirek Švarc. Vy, kteří podnikáte, nepotřebujete dlouhé vysvětlování. Mirek Švarc získal po revoluci poměrně velké stavební zakázky a potřeboval k jejich realizaci řemeslníky, které neměl. Řekl např. pokrývači: „Dám Ti zakázku za 100 000 Kč, potřebuji to udělat za 3 měsíce, ale jako zaměstnance Tě nevezmu. Založ si svoji firmu, podepíšeme smlouvu a budeš mi fakturovat. Když

Valná hromada sdružení v roce 1991. Porada moravských delegátů.

budeš dobrý, dám Ti další zakázku. Ale jako zaměstnanec si Tě nemohu dovolit.“ Řemeslníci, ale nejen oni, to pochopili a začali si zakládat své firmy. To byl začátek porevolučního kapitalismu. Postupně na tento systém přešly tisíce firem a také tisíce firem nově vzniklo. A začala mela. Úředníky federálních ministerstev nezajímalo, že se 17. listopadem 1989 přišli na svět soukromníci, že platí státu daně, dávají práci spoluobčanům. Vadilo jim, že ta větší firma za ty menší neplatí sociální a zdravotní pojištění jako to musí dělat, když má zaměstnance. Odbory řvaly a začal hon nikoliv na čarodějnice, ale na soukromníky. Po jedné naší, hojně novináři navštívené, obranné tiskové konferenci mě zavolal tehdejší ministr práce a soc. věcí ČR pan Milan Horálek, který všem tykal, a řekl mi: „Rudolfe, vem toho Švarce a zítra v 9 hodin ke mně přijďte. Pithart, na nátlak Klause, musel problém „Švarcsystém“ dát na program české vlády. Vzkazuje, že Vám nechce škodit, ale aby Vás bránil, musí tomu rozumět. A já také bod na vládu předkládám.“ Druhý den nás oba přijal a popsal nám, jaké jsou na ně vyvíjeny tlaky z federálního ministerstva financí. Mirek Švarc velmi nerad mluvil, tak jsem ze začátku mluvil já. Ale když něco řekl, vždy to stálo za to. „Pane ministře, víte, co je to „švarcsystém“? Já jsem firma, Vy jste firma. Tedy já pán, Vy pán, každý za svoje.“ Horálek se začal až hurónsky smát a řekl „Rozumím tomu a Petrovi to vysvětlím. Vidím, že se soukromníky se nudit nebudeme.“ A na určitou dobu byl klid. Vy, kteří podnikáte, víte, kolik pokusů zlikvidovat tzv. švarcsystém ještě bylo. Ale mezi námi, dodnes je na světě. Pokusy zlikvidovat Mirka Švarce byly také. Na udání tehdejších náměstků ministerstva spravedlnosti a práce a soc. věcí Cyrila Svobody a Jindřicha Vodičky. Benešovský vyšetřovatel Svoboda vzal Mirka Švarce do vazby. Na tiskovce druhý den, na kterou přišlo 30 novinářů a všechny tehdejší televize, jsem nazval vyšetřovatele Svobodu zkorumpovaným komunistickým prasetem a požádali jsme novináře o pomoc. Případu se na náš popud ujal JUDr. Lžičář. Asi za 10 dní jsem byl pozván na výslech do pověstné Bartolomějské ulice a vyšetřující kapitán mně vteřinu po vteřině přehrál můj telefonický rozhovor s paní Švarcovou po zatčení Mirka. Tam hlas podobný mému urazil některé vysoké představitele státu. Pan vyšetřovatel uvěřil, že je to hlas nějakého imitátora a ne můj. Novináři pomohli a za 60 dní jsme v přímém televizním vysílání Novy čekali u brány pankrácké věznice a vyvezli Mirka Švarce. Nejvíce pomohla televize Nova a Československý rozhlas.

Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR 1991–1996

Někoho by mohlo napadnout, proč jsme zakládali politickou stranu, když Sdružení československých podnikatelů bylo tak vlivné. Už od začátku roku 1991 se poměrně rychle měnila politická situace v republice. Bylo jen otázkou času, kdy se rozpadne Občanské fórum (23. 2. 1991) a vzniknou nové politické strany s novými vůdci. Do toho probíhala ve Federálním shromáždění tzv. pomlčková válka a nebezpečí rozpadu federace se přibližovalo. Přestávala platit porevoluční spojevnost. Skrytá i otevřená levice začala získávat na síle. Když si vzpomenu na běsnění okolo lustračního zákona, na kterém se Sdružení podílelo a tvrdě ho podporovalo, tak nám začalo být jasné, že něco končí a to, co bude, je nejasné. Kdyby pan Petr

Cibulka nevydal legendární Rudou krávu, kde byli agenti STB zveřejněni v plné kráse i s krycím jménem, tak by lustrační zákon v parlamentu neprošel, protože mnozí z těchto seznamů seděli i v lavicích FS, ČNR a SNR. **Doba se ale změnila. Druhý den po zveřejnění agentů StB se na ně drtivá většina veřejnosti dívala jako na prašivé. Dnes je to předpoklad být předsedou vlády, kterého volí 30 % našich spoluobčanů. A ve vysokých státních funkcích už není s cejchem sám.**

Přestože jsme měli v té době cca 200 000 členů a kolektivním členem bylo i 171 cechů a společenstev, pochopili jsme, že bez přímého politického vlivu to nepůjde. Někteří členové Sdružení začali vstupovat do nových politických stran, i když členy Sdružení zůstávali. Jediné, z čeho jsem měl strach, bylo, aby založení stavovské politické strany Sdružení československých podnikatelů nerozbilo. Na velké poradě v Obecním domě jsem předsedům okresních sdružení a kolektivních členů vznik stavovské strany oznámil. A navrhl, při vědomí toho, že někteří už jsou členy jiných stran, to, že Sdružení bude podporovat věřící stran od středu doprava. Navrhl jsem tyto strany: ODA, ODS, OH, KDU-ČSL, KDS, LSNS, na Slovensku Dubčekovy Sociální demokraty a samozřejmě rodičí se Stranu podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR. Sdružení československých podnikatelů tuto zásadní změnu přejilo.

Část předsedů okresních sdružení a dalších, kteří ještě nebyli členy jiné strany, vstoupilo do Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR. Vždy jsem oceňoval to, že i kolegové, kteří k nám nevstoupili, vždy pomáhali a nikdy nešli proti nám. Prožili jsme spolu příliš nato, aby nás politika rozdělila. Strana tím měla od začátku organizace ve všech okresech České republiky.

Po rozpadu OF k nám vstoupili poslanci, kteří nechtěli jít do ODS, OH nebo ODA. Z Federálního shromáždění to byl Rostislav Senjuk, Jaroslav Hladík a z ČNR Josef Veselý a my se tak stali parlamentní stranou ještě před registrací. Dovolte pár vzpomínek na to, jak se „rodil“ název nové stavovské strany. V Obecním domě jsem oznámil, že strana se bude jmenovat Strana podnikatelů a že máme dostatečný počet podpisů, abychom mohli provést registraci na ministerstvu vnitra. Do diskuse se přihlásil pan Gustav Kunzel z Letohradu a řekl: „Rudo, a co živnostníci?“ Do toho se přihlásil František Tomášek a řekl: „A co rolníci?“ Z Obecního

domu jsme odcházeli s názvem Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR a 10 000 podpisů se začalo sbírat znovu. Myslím, že název strany z 1. republiky vznikl tak nějak podobně. Všechny skupiny se chtějí v názvu vidět. **Než odejdu od Sdružení československých podnikatelů, které se po rozpadu federace od 1. 1. 1993 jmenovalo Sdružení podnikatelů České republiky, musím říci, že bylo jasným základním kamenem pro politický stavovský pokus o založení politické strany.** Naše sdružení mělo i fungující zahraniční politiku. Jako první z postkomunistických zemí jsme se stali členy EUROPPI, což byla organizace při EU sdružující zaměstnavatelské svazy malých a středních podnikatelů. Ve vedení EUROPPI jsme měli místopředsedu a jednoho člena předsednictva. Měli jsme tím cenné politické informace a ti naši členové, kteří se zabývali zahraničním obchodem, kontakty pro obchod. Nemusím určitě podotýkat, že všechny kontakty Sdružení využívali i členové Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR.

Po registraci Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR na ministerstvu vnitra začala příprava kampaně a také 1. ustavujícího sněmu. Začali jsme jednat o případné Zčlenné koalici s vědomím, že se tím zvedne procento pro vstup do parlamentu z 5 na 7 % (dnes 10). Shodli jsme se, že to určitě zprava nebude ODS ani nikdo od středu doleva. Václav Klaus byl jediný, který nás kritizoval za to, že tříštíme pravici, ale v podtextu bylo, že mu vadí, že přijde o část hlasů soukromníků a jejich rodin. Naše zkušenosti s ním, jako federálním ministrem financí, byly jasné. Nechtěl restituce v tak širokém rozsahu, nechtěl navrácení půdy v tak širokém rozsahu, nechtěl privatizaci konkrétním majitelům v tak širokém rozsahu. Chtěl ukradený majetek i nový socialistický majetek pro svou kupónovou privatizaci. Lustrační zákon považoval za zbytečný. A malí a střední soukromníci ho nikdy moc nezajímali. Jejich hlasy ale chtěl. Velmi se ho dotklo, když jsme srovnávali Gottwaldův LID s Klausovým DIK s tím, že „všelidové“ vlastnictví nechceme. A to teprve vystrkoval růžky Viktor Kožený a další gangsteři. Koaliční volba padla na Občanskou demokratickou alianci (ODA). V průběhu podzimu 1991 proběhlo několik jednání s pány Kalvodou, Bratinkou, Kroupou a Dlouhým a byla dohodnuta koaliční smlouva, která byla předložena 1. ustavujícímu sněmu.

Zleva: Jan Stránský (místopředseda vlády), Zdeněk Somr, Pavel Dvořák, Rudolf Baránek, Karel Ledvinka (místopředseda parlamentu), Tomáš Ježek (ministr pro privatizaci).

Pelhřimov 15. 12. 1991

1. ustavující sněm Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR (SPŽR ČR)

200 delegátů schválilo následující program:

- Založení strany
- Schválení stanov strany
- Schválení programu strany
- Volba vedení strany
- Posouzení návrhu koaliční smlouvy
- Zajištění prostředků na kampaň

Sněm schválil založení strany, stanovy, program, koaliční smlouvu s ODA a bankovní půjčku ve výši 18 milionů Kč na předvolební kampaň. Zvoleno bylo také vedení strany:

- Rudolf Baránek
předseda – (předseda sdružení) – Břeclav
- JUDr. Ing. Rostislav Senjūk
1. místopředseda – (poslanec FS) – Plzeň
- Josef Veselý
místopředseda – (poslanec ČNR) – Kolín
- Bedřich Danda
místopředseda – (místopředseda sdružení) – Praha
- Ing. František Tomášek
místopředseda – (předseda zemědělců) – Kunčice

K tomu 30 členů Předsednictva strany z jednotlivých krajů.

Od začátku jsem věděl, že být předsedou strany i sdružení má své výhody, ale také rizika. Dalších 5 let, kdy to tak bylo, nevznikl nikdy zásadní konflikt mezi sdružením a stranou a bylo to k oboustrannému prospěchu.

Pár slov k „parametřům“ smlouvy s ODA:

- všechny kandidátky, jak do dvou komor Federálního shromáždění, tak do České národní rady 1:1 – ZIP
- v případě účasti jak ve federální, tak v české vládě – klíč: 1 ministra ODA, 1 soukromníci a dále; v případě lichého počtu ministrů – dohazovací řízení
- finance: 18 mil. Kč ODA, 18 mil Kč soukromníci
- peníze za hlasy: dělení 50:50 (pozn. za 1 hlas bylo v té době 90 Kč v případě, že politická strana získala nejméně 3 %; dnes 1 % a 100 Kč za hlas)

Tenkrát jsme nevěděli, že nastávající volby se stranou posledními federálními. Každý volič měl 3 hlasy, jeden do Sněmovny lidu FS, jeden do Sněmovny národů FS a jeden do České národní rady (ČNR),

Porada ohledně zákona o půdě 3T.

Slováci do SNR. Určitě si dovedete představit to množství lidí potřebných na 3 druhy kandidátek. S pomocí Sdružení jsme velmi kvalitní lidi dali dohromady a seznamy předložila i ODA. A to jsme ještě nevěděli, co nás za pár dní čeká. První průzkumy se pro koalici ODA/Soukromníci pohybovaly od 9 do 14 %. Klausova ODS měla nad 20 %, KDU-ČSL kolem 7 % a OH kolem 5 %. Tolik situace od středu doprava.

Asi 45 dní před odevzdáním kandidátek mě o schůzku požádal Jan Kalvoda a řekl. „Včera pozdě večer na jednání vedení ODA Vladimír Dlouhý a Jiří Křížan navrhli, aby ODA odstoupila od smlouvy s Vámi a já, Kroupa a Bratinka jsme hlasování prohráli. Považuji to za velkou chybu ODA, která se nám vymstí.“ Zmateně nám nabízel účast ve vládě po volbách za to, že je podpoříme. Dodnes na tyto momenty vzpomínám a dodnes si kladu otázku, kde jsme udělali chybu. Vše jsme úzkostlivě dodržovali. Převažovalo přesvědčení, že ODA sehnala další peníze a našich 18 mil. Kč už nepotřebovala. Byla přesvědčena, že sami to už nestihneme, a ODA automaticky získá podstatnou část našich hlasů. Proslýchá se, že s návrhem rozbití koalice „pár dní“ před volbami přišel Jiří Křížan, poradce Václava Havla, tvrdý chartista, který údajně na Dlouhého a některé další něco věděl. A do toho je Dlouhý přesvědčil, že jsou na tom dobře a že není zapotřebí se s námi dělit ani budoucí vliv, ani o peníze za hlasy. V. Dlouhý má po celých

30 let po Listopadu systém, kam vítr, tam pláště. Na posledy nám to dokázal jako prezident Hospodářské komory ČR posluhováni Babišovi při zavádění EET. Věřme, že jednou budou přístupné moskevské archivy KGB a dozvíme se to, co se od revoluce nejen o něm, říká. Ve straně padlo rozhodnutí, že do voleb půjdeme sami. Dokázali jsme postavit všechny kandidátky v plném obsazení. Přidal se k nám mj. slavný hudební skladatel pan Karel Svoboda, který se stal č. 1 v tehdejší Západočeském kraji. A spolu s ním se do kampaně vrhlo velké množství osobností z řad živnostníků ze Sdružení podnikatelů ČR.

Výsledky posledních federálních voleb červen 1992

Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
Česká národní rada / 3,14 % / 203 641 hlasů
FS – Sněmovna lidu / 2,75 % / 175 000 hlasů
FS – Sněmovna národů / 2,70 % / 172 000 hlasů
(Pozn.: ODA do obou komor Federálního shromáždění dostala cca po 4 % a neuspěla. Do ČNR získala těsně nad 5 %. Po rozpadu federace se i s tímto výsledkem stala členem české vlády. Vznikla vláda ODS – KDU-ČSL – ODA s jasnou dominancí Václava Klause v následujících 4 letech.)

Po zveřejnění výsledků jsem podal demisi z funkce předsedy Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR. Nebyla přijata. Za hlasy jsme dostali přes 19 mil. Kč, takže jsme byli bez dluhů. Snaha, abychom nešli do voleb, byla velká.

Za zveřejnění určitě stojí i to, že asi 10 dní před volbami v roce 1992 mě pozval Václav Klaus na schůzku a zcela vážně mi nabídl: „Nechodte do voleb, podpořte ODS. Na funkcích pro Vaše lidi se po volbách domluvíme.“ Poděkoval jsem za nabídku a odmítl ji. I to ukazuje, že v letech po revoluci politicky organizovaní soukromníci vzbuzovali respekt. V roce 1992 byla historická šance navázat na naše předky z 1. republiky. Mít od začátku zastoupení v parlamentu a ve vládě a ovlivňovat vývoj tam, kde se o nás rozhoduje. Až na malé výjimky se nám to od té doby nepodařilo.

Po volbách Klaus s Mečiarem rozdělili Československo. V listopadu 1992 jsem v Košicích předal slovenským kolegům veškeré materiály strany, které se jich týkaly, a popřál jim, aby slovenskou stavovskou stranu dobře založili. A založili ji dobře, protože se za 4 roky na jedno funkční období dostali do slovenského parlamentu.

Tisková konference po jednání s odbory (zleva: Rudolf Baránek, Richard Falbr, Milan Štěch).

1992-1994

Zklamání bylo velké, ale pustili jsme se do přípravy na komunální volby 1994. Pod naší značkou bylo zvoleno 180 zastupitelů a starosty jsme měli v Chelbu, Chomutově, Chodově u Karlových Varů, Špindlerově Mlýně, Dubu u Prachatic, Lednici na Moravě, místostarosty a zastupitele v 65 obcích a městech. Starosta Lednice na Moravě je ve funkci dodnes, i když už za někoho jiného.

1996 – parlamentní volby

Více jak jeden rok před volbami jsme kolem dokola diskutovali, s kým jít do koalice. Drtivá většina z vedení řekla jasně ne ODS a ODA. KDU-ČSL byla pro mnohé také nepřijatelná. Nakonec jsme přijali nabídku předsedy LSNS (Liberální strana národně sociální) pana Vavřínce Bodenlose, který současně jednal i SD (Svobodní demokraté) Jiřího Dienstbiera st. Nakonec vzniklo volební „seskupení“ SD-LSNS a SPZŘČR. V čele byli tři předsedové Vavřínek Bodenlos, Jiří Dienstbier st. a Rudolf Baránek. Naši konkurenti na nás podali ústavní stížnost ohledně hranice 5 % a tvrdili, že je to trojkoalice za 9 %. Ústavní soud jejich stížnost zamítl.

Od začátku jsme věděli, že toto seskupení je velmi nesourodé, ale sami jít do voleb jsme si už netroufli. Výsledek 2,1 % byl ještě horší, než jsme očekávali. Den po volbách jsem si dal schůzku s Bedřichem Dandou a řekl jsem mu: „Zítra se sejde představenstvo Sdružení podnikatelů České republiky a já oznámím demisi z funkce předsedy Sdružení podnikatelů České republiky, místopředsedy Tripartity i místopředsedy EUROPIM. Moc bych chtěl, abych Tě mohl navrhnout jako svého nástupce. Věřím, že Tě představenstvo pověří.“

Také jsem mu řekl, že podám demisi i z funkce předsedy Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR. Bedřich se sice ošával, ale přijal. Tak se příští den stalo. A Bedřich nese statečně vlnku sdružení dodnes.

Po 7 letech ve funkcích jsem byl unavený, čekala mě operace ledvin a firmu mi vedli zaměstnanci. Celou dobu všichni zvolení pracovali zadarmo. Mzdy měli pouze zaměstnanci obou sekretariátů. Bylo na ně vždy absolutní spolehnouti. Ve sdružení ing. Jan Mazáček, generální sekretář, paní Kristina Valterová, dnes Princová, jeho zástupkyně, ing. Ladislav Smolák, ředitel obchodní sekce (bývalý obchodní rada v Káhiře), JUDr. Dagmar Balášová, ředitelka právní sekce i ostatní referenti.

Ve straně Jiří Novák, generální sekretář, tehdy slečna, později paní Vendula Svobodová (manželka Karla Svobody) a tehdy slečna, dnes hvězdná moderátorka ČT paní Světlana Witosková. Nelze také zapomenout na dvojici volebních manažerů Pavla Dolejšky a herce Michala Suchánka.

Už nikdy se tak nezasměji při tvorbě programu strany a plánování volební kampaně. Bez nich bychom to nezvládli.

Byli u toho

A na závěr ještě této kapitoly ještě přinášíme přehled nejvýraznějších osobností Sdružení československých podnikatelů a Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR v letech 1989-1996.

Omlouvám se všem, které jsem zatím do seznamu nezařadil a kteří si zaslouží v něm být. Prosím pamětníky, aby mně se vzpomínáním pomohli a ozvali se. Děkuji.

Rudolf Baránek

Nejvýraznější osobnosti Sdružení československých podnikatelů a Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR v letech 1989 - 1996

Rudolf Baránek	zakladatel, předseda sdružení i strany	Břeclav-Poštorná
Pavel Dvořák	zakladatel, 1. místopředseda sdružení	Praha
Bedřich Danda	zakladatel, místopředseda sdružení i strany	Praha
Zdeněk Somr	zakladatel, 1. místopř. sdružení, prezident HKČR	Nymburk
Jaromír Schubert	zakladatel, místopředseda sdružení za Čechy	Jablonec nad Nisou
Miroslav Valenta	zakladatel, místopředseda sdružení za Moravu	Uherské Hradiště
František Tomášek	místopředseda sdružení i strany	Kunčice
Ladislav Vostárek	zakladatel, místopředseda sdružení	Praha
Fidelis Schlee	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Praha
Jan Žurek	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Praha
Otto Frinta	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Libice
Ladislav Bechyně	zakladatel sdružení, člen představenstva za záp. Čechy	Plzeň
Roman Paul	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Praha
Josef Suhrada	zakladatel, předseda mlynářů a pekařů	Praha
Otakar Forman	zakladatel, předseda sdružení v Praze	Praha
Rudolf Mihle	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Praha
Ivan Žikeš	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Karlovy Vary
Miloš Milíček	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Ostrava
Jan Mičánek	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Jablunkov
Adolf Hřebík	zakladatel sdružení, člen přípravného výboru	Prachatice
Lubomír Grudl	předseda sdružení okr. Břeclav, člen představenstva	Břeclav
Oldřich Kaděrka	člen představenstva za Slezsko	Opava
Eva Marešová	předsedkyně sdružení i strany, okres Pardubice	Pardubice
Drahoš Hvězda	člen představenstva, předseda cechu cukrářů	Brno
Petr Schön	člen předst. , předseda Svazu mor.-sl. podnikatelů	Brno
Eduard Peřich	člen představenstva za Slezsko	Vrbno pod Pradědem
Vlastimil Dostál	člen představenstva za Slezsko	Vrbno pod Pradědem
Pavel Dolejška	zakladatel sdružení i strany, volební manažer	Most
Michael Petržílka	manažer strany i sdružení	Chodov u Karlových Varů
Miroslav Drobil	člen představenstva za západní Čechy	Plzeň
Milan Kolder	člen představenstva, předseda revizní komise	Ostrava
Jiří Pospíšil	člen představenstva za Středočeský kraj	Příbram
Jaroslav Blahut	člen představenstva za Slezsko	Karviná
Jan Seidl	místopředseda sdružení za cechy a společenstva	Praha
Kamila Tatterová	zakladatelka sdružení i strany	Praha
Vladimír Dryml	poradce, 1. náměstek ministra, senátor	Pardubice
Rostislav Senjuk	zakladatel, 1. místopředseda strany	Plzeň
Miroslav Jirkovský	zakladatel, člen předsednictva strany	Chodov u Karlových Varů
Jaromír Procházka	zakladatel, člen předsednictva strany	České Budějovice
Josef Veselý	zakladatel, místopředseda strany	Kolín
Bedřich Opatrný	předseda sdružení i strany v okrese	Bruntál
Jan Joch	předseda okresního sdružení	Břeclav
František Havlík	předseda sdružení i strany v okrese	Přerov
Jiří Lajtoch	zakladatel okresního sdružení, budoucí primátor	Přerov
Gustav Kunzel	předseda sdružení i strany v okrese	Ústí nad Orlicí
Andrej Németh	předseda sdružení i strany v okrese	Kutná Hora
Eva Palyzová	členka předsednictva strany, slavná žokejka	Stará Boleslav
Jiří Müller	člen předsednictva za zemědělce	Hradec Králové
Alena Hromádková	předsedkyně strany v okrese Trutnov	Špindlerův Mlýn

Chomutovské trhy 1993

Valná hromada Sdružení podnikatelů 1992

Společná tisková konference Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR a Strany podnikatelů a živnostníků Slovenské republiky 1994 (předseda Demokratické strany SR Mikloš, místopředseda SPŽR Veselý, předseda SP SR Randa, předseda SPŽR ČR Baránek).

Výjezdní zasedání představenstva v Hustopečích u Brna 1991. Na Moravě vše končí ve vinném sklípku...

Tisková konference SP ČR 1994 (Baránek, Schubert – místopředseda)

Valná hromada 1992

Návštěva M. Thatcherové 1994 v Praze

Z jednání tripartity 1994 (Jan Stráský – ministr dopravy, Josef Lux – místopředseda vlády a ministr zemědělství)

Z tiskové konference Rady hospodářské a sociální dohody 1991 – Hustopeče

První návštěva Tomáše Bati v roce 1991, tehdy ještě na Sdružení československých podnikatelů (zástupce gen. sekretáře SP-ČR Kristina Valterová, Tomáš Baťa, předseda spolčenstva mlynářů a pekařů Josef Suhrada a Rudolf Baránek).

Z oslav 100. výročí firmy Baťa na Pražském hradě 1994 (T. Baťa, R. Baránek)

Tomáš Baťa na Valné hromadě Sdružení podnikatelů v prosinci 1992 (T. Baťa, P. Dvořák, K. Valterová)

Z oslav 100. výročí firmy Baťa na Pražském hradě 1994
(předseda SP-ČR s Waltrem Komárkem)

1992: Poslední narozeniny Alexandra Dubčeka (blahopřeji:
Rudolf Baránek, Kristina Valterová, Pavel Dvořák a Jan
Mazáček)

1994: Z tiskové konference SP-ČR k místním poplatkům
(P. Dvořák, R. Baránek a místopředsedové Jaromír Schubert
a Jan Seidl)

Setkání s premiérem Albánské republiky Mexim 1992
v Tiraně

Valná hromada Sdružení podnikatelů ČR na Žofíně
v Praze, rok 1995, zleva Ing. Schubert, M. Valenta, R.
Baránek.

Valná hromada Sdružení podnikatelů ČR na Žofíně, rok
1995, zleva Ing. Jaromír Schubert, místopředseda za Čechy
a Miroslav Valenta, místopředseda za Moravu a Slezsko.

Delegáti Valné hromady na Žofíně v roce 1995 z okresu Uherské Hradiště.

Setkání při příležitosti 45. narozenin Rudolfa Baránka v hotelu Esplanade, zleva Aleš Hemer, Bedřich Danda, a Miroslav Valenta.

Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR, zleva Rostislav Senjuk, první místopředseda a Rudolf Baránek, předseda.

Legenda jménem Miroslav Švarc v roce 1995, duchovní otec švarcsystému, nezbytné ingredience úspěšného živnostenského podnikání.

Část podnikatelské mise před odletem do Albánie. Rok 1992.

Další podnikatelská mise, opět datovaná do první poloviny 90. let.

Kapitola 3: Nová éra politické sebeobrany soukromníků

■ 2008 – navždy Strana soukromníků České republiky

Listopad 2008 – proč znovu?

Po celých 12 let od mého odstoupení ze všech funkcí v létě 1996 jsem z povzdálí sledoval politický vývoj v České republice. Střídání pravice a levice, opoziční handl Klause a Zemana a často jsem si říkal, jestli ten náš revoluční a porevoluční boj nebyl zbytečný.

Přežil jsem 3 operace, probral jsem se z kómatu a ve Vojenské nemocnici v Praze jsem ležel na všech odděleních kromě gynekologie a márnice. Řešil jsem také mnoho nepříjemných osobních záležitostí. Z politické letargie mne probral až prudký vzestup ČSSD a Jiřího Paroubka. Pro jeho nevybíravost a pro jeho blízký vztah s KSČM. Když byl u vesla Špidla nebo Gross, nadával jsem a vyčítal pravici chyby, kterými to dopustila. Ale strach z toho, že to ČSSD dá dohromady s komunisty jako v roce 1946 a 1948, jsem tenkrát neměl. V Jiřím Paroubkovi ale přišel na scénu jiný kádr. Sebevědomý, do sebe zahleděný levicový vůdce, který učil životní šanci vládnout. Správně vycítil, že pravice řadou skandálů ztrácí ve společnosti renomé. Dokázal přesvědčit některé „velitele“ velkých firem, aby mu za příslib státních zakázek poskytli značný kapitál. **Velkopřůmyslníci se zleva doprava a zpět pohybují velmi pružně.** Paroubek se rozjel jako parní válec a budil strach od středu doprava a nadšení vlevo.

Pro mne bylo zajímavé to, že mi začali volat spolubojovníci ze sdružení a strany z 90. let. Ptali se na jediné. Jaký očekávám vývoj, kam to až může dojít a co s tím. Odpovídal jsem stále stejně. Pokud se napravo něco nestane, hrozí, že ČSSD a KSČM získají většinu a začne mela. Pokud získají ve volbách ústavní většinu, bude hodně zle. Celou dobu jsem také sledoval, jak sdružení, svazům a cechům dochází dech. Ať už byla u vesla pravice nebo levice, vlády si dělaly, co chtěly a maximálně čas od času jednaly s odbory nebo se zástupci velkého průmyslu. Tripartita už pouze sloužila k buzení dojmu, že se jedná.

V létě 2008 jsem se několikrát sešel s Bedřichem Dandou, Rostou Senjukiem, Ottou Frintou, Kamilou Tatterovou, Alešem Hemerem, Petrem Bajerem a dalšími. Téma bylo stále stejné. Co s tím? Má cenu se o něco pokusit? Při diskusích jsem zastával názor, že jsou pouze dvě možnosti. **Bud' založit znovu stavovskou politickou stranu, upoutat pozornost a snažit se získat pro politickou spolupráci cechy, sdružení, asociace atd. a spojence hledat napravo.** Druhá varianta byla ta, že nebudeme dělat nic. Budeme si stěžovat a dívat se, jak nám listopadový sen z roku 1989 likvidují před očima. Pokoušet se znovu o nějaký tripartitní lobbying už nemělo cenu. **Tuto naši výsadu ti, co přišli po nás, už dávno prohráli.** Stavovská politika má v republice kořeny, stavovská politika má ideový základ a v nás byla vzpomínka, že v roce 1992 se nám to téměř podařilo. **Stovky lidí ze Sdružení československých podnikatelů a ze Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR v letech 1989 – 1996 zásadním způsobem ovlivnily mnohé klíčové záležitosti. Bez nich by**

byl listopadový vývoj „kuponově socialistický“ a o masovém rozvoji soukromého podnikání by nebyla ani řeč. Tím jsem jasně řekl, že se nemáme za co stydět a máme na čem stavět. A navíc hrozí, že socialistická a komunistická parta bude chtít mnohé záležitosti zvrátit a revokovat. A tak se stalo, že bylo řečeno: „Zkusme to. Můžeme sice prohrát, ale musíme bojovat.“

7. 11. 2008

Restaurace Léta Páně v Horních Počernicích

Bedřich Danda, Kamila Tatterová, Kristina Princová, Dáša Bechyňová, Ladislav Bechyně, Bedřich Suldovalský, Otto Frinta, Vladimír Tajzler, Milan Ságner, Petr Bajer, Karel Staněk a Rudolf Baránek. To bylo složení přípravného výboru. Ti, kteří se omluvili, vzkázali, že přijdou příště. Ti, kteří přišli, říkali, že už oslovili další soukromníky, kteří mají zájem se přidat.

21. 11. 2008

Restaurace Léta Páně v Horních Počernicích

Na tomto jednání byl z několika variant hlasováním vybrán název strany: Strana soukromníků České republiky (SsČR). Řekli jsme si, že živnostníci, podnikatelé i sedláci jsou soukromníci a měli by se v názvu vidět.

Prohlášení Strany soukromníků České republiky

Dne 21. 11. 2008 v restauraci Léta Páně v Horních Počernicích byla založena Strana soukromníků České republiky.

Cíle strany:

- 1) Společně se silami od středu doprava zabránit frontálnímu nástupu levice v České republice.
- 2) Svou politickou činností, vlivem a odborností postupně zlepšovat podmínky pro podnikání v České republice.
- 3) Uspěť v komunálních a parlamentních volbách v roce 2010, pokud nebudou dříve.
- 4) Navázat na politické tradice stavovských politických stran z let 1919–1938 Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské a Republikánské strany zemědělského

a malorolnického lidu (Agrárníci). Využít také zkušenosti Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR z let 1991 – 1996 a Sdružení (československých) podnikatelů České republiky z let 1989 – 1996.

5) Dnešním dnem začíná zakládání místních organizací (klubů) SsČR na území Čech, Moravy a Slezska.

Motto naší činnosti:

Přes veškerou zaneprázdněnost podnikajících občanů si nemůžeme dovolit čekat na to, že to nějak dopadne. Nehodláme také zapomenout na zkušenosti našich předků, na dohodu KSČ a ČSSD krátce po volbách 1946 a v roce 1948. Tyto dohody náš stav zlikvidovaly na desítky let. Máme paměť.

Dali jsme dohromady tenkrát potřebných 1 000 podpisů a podali jsme žádost o registraci na MV ČR. Za pár dní jsme to měli černé na bílém.

20. 3. 2009

I. republikový sněm Strany soukromníků České republiky

Restauraci Hombré del Mundo, Praha-Smíchov

předseda:

Rostislav Senjuk

místopředsedové:

Bedřich Danda a Rudolf Baránek

členové Předsednictva:

Bedřich Suldovalský a Milan Ságner

Rozšířené předsednictvo:

Petr Bajer, Radovan Hovorka, Ivana Snítlová, Vladimír Tajzler a Karel „Bohr“ Křítek

JUDr. Ing. Rostislav Senjuk byl mým 1. místopředsedou ve Straně podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR (1991 – 1996). Tenkrát k nám přišel jako poslanec Federálního shromáždění po rozpadu OF. Po celou dobu jsme k sobě byli velmi ostražití a moc jsme si tenkrát „nesedli“.

Asi 3 dny před sněmem jsem ho pozval na kávu, řekl jsem mu, že pokud se dohodneme, tak ho navrhnou jako předsedu. Tak se stalo a než Rosta

Zleva: Petr Bajer a Rudolf Baránek

Zleva: L. Linek, B. Danda, P. Bajer, P. Thaisz, I. Valenta, dále kandidáti do Senátu L. Lukáš a V. Martinec.

po neúspěšných volbách v roce 2013 odstoupil, klapalo to mezi námi oboustranně bez problémů. Škoda, že je politikou znechucen a nechce bojovat dál.

5. a 6. června 2009

Volby do Evropského parlamentu

Pár dní po založení strany jsme se rozhodli, že narychlo postavíme kandidátku hlavně pro to, abychom byli mezi těmi, jejichž volební lístek přijde do všech domácností v České republice. Číslem 1 byl MUDr. Jiří Pekárek, prezident České stomatologické komory a dalších 25 členů i sympatizantů. Volilo nás 4 500 spoluobčanů, ale začalo se o nás mluvit. A o to šlo.

Červen 2009

Výzva Mírka Topolánka k „sjednocení“ pravice

Než Vám popíši schůzku s Mirkem Topolánkem v červnu 2009, dovoluji si připomenout některé závažné události, které začaly datem 1. 1. 2009. Poprvé od dob Karla IV. stál v čele Evropy představitel České republiky. Na rozdíl od císaře Karla ale jenom na půl roku, jak to určovaly regule EU o pravidelné rotaci zemí v čele EU. 1. 1. 2009 převzal předseda vlády České republiky vedení Evropy a současně začala „válka“ o cenu ropy a plynu mezi dvěma zeměmi, které píší azbukou. Ukrajinou a Ruskem. Rus zavřel kohoutky a začal Evropu vydírat. Tenkrát byla Evropa na dodávkách z Ruska daleko více závislá, než je tomu, díky Bohu, dnes. Mirek Topolánek krizi velmi dobře zvládl a zdálo se, že pravice boduje. Jiří Paroubek věděl, že by to voliči mohli ocenit a on by prohrál volby. A tak v polovině období, kdy Česká republika vedla Evropu, požádal sněmovnu o vyslovení nedůvěry vládě. Koupil některé přeběhlíky a k údivu všech vládu „sundal“. Evropa se nestačila divit a my jsme věděli, že teď se hraje o všechno. Topolánek a Paroubek začali jednat o složení úřednické vlády, která pod vedením bývalého komunisty Jana Fischera 9. května 2009 převzala vládu. Do toho ve světě naplno propukla hospodářská krize.

V té době se říkalo, že volby budou na podzim 2009. V ten moment se zdálo, že jediní, kteří nejsou situací překvapeni, byli členové vedení Strany soukromníků České republiky. O necelý rok dříve jsme proto stranu zakládali. Nebezpečí

či jsme tušili. Koncem června 2009 mně zavolal Petr Gandalovič, tehdejší místopředseda ODS a budoucí velvyslanec v USA. Dobře jsme se znali. Řekl mi: „Zítřka Ti bude volat Topolánek a stojí o dohodu s Vámi. Není to Klaus, drží slovo.“ Topolánek příští den zavolal a sešli jsme se v tehdejší sídle ODS na Jánském vršku. Bez taktizování řekl: „Registruji velmi pozorně, že stará garda z 90. let Danda, Senjuk, Baránek a další opět založila stavovskou stranu. Víím, že Vás v roce 1992 volilo 203 000 lidí, tj. 3,14 %.“ Dále řekl: „Rudolfe, soukromníci na ODS už serou a já se jim nedivím. ODS volit nebudou, ale Vás by mohli, ale nemusí to stačit na 5 %. Pojďme spolu.“ Nabídl předvolební a povolební smlouvu s tím, že my vypracujeme tu část volebního programu, která se bude týkat soukromníků. A pokud se stane předsedou vlády, zařadí naše požadavky do programového prohlášení vlády a stanou se závazná. Na závěr mi připomněl, že spolu v jedné místnosti sedíme po 17 letech. Myslel tím na mítink před volbami 1992 v Divadle Petra Bezruče v Ostravě. Za nás jako č. 1 v Moravskoslezském kraji kandidoval náměstek ministra privatizace Jaroslav Muroň, který na protest proti „zradě“ ODA z ní vystoupil a šel do toho s námi. Asi ve 4. řadě seděla skupina sebevědomých mladých mužů a stále něco komentovala. Odhadl jsem, že jsou z nové ODS a řekl jsem jim, že až já půjdu na jejich mítink a oni budou mluvit, já budu držet hubu. Plné divadlo zatleskalo a oni se vypařili. Po letech, při volbě předsedy ODS, jsem v televizi viděl, že ten sebevědomý mladý muž v barevném svetru ze 4. řady, se jmenuje Mirek Topolánek.

Ten den jsme se dohodli, že jeho nabídku probereme ve vedení strany a ozvu se. Na závěr mi řekl, že se nemusím bát zrady jako v roce 1992. Že on se jmenuje Topolánek a ne Dlouhý. Na jednání byl dokonale připravený. Asi za 3 dny jsem mu oznámil, že můžeme začít jednat o programu. Obratem poslal vyjednávače Petra Gandaloviče a Martina Kocourka, tehdejšího hlavního ekonomického experta ODS. Svolali jsme vedení strany, připravili jsme požadavky. Na stole ležely takové „klády“ jako placení DPH jen ze zaplacených faktur, splatnost faktur do 30 dnů, nezvyšování sociálních a zdravotních odvodů pro OSVČ a dalších x požadavků. Kocourek protácel panenky, ale

Gandalovič řekl: „Předseda Topolánek řekl, že nemáme handlovat a Vaše podmínky přijmout. Vzkazuje, že pokud bude předsedou vlády, navrhnete do funkcí 2 náměstky ministrů a ředitele odborů na některé resorty. A vše bude ve smlouvě.“ A tak se stalo. Dohodu o předvolební a povolební spolupráci mezi ODS a Stranou soukromníků České republiky jsme podepsali ve znění, které bylo dohodnuto. Jak se následně ukázalo, Ústavní soud volby posunul do roku 2010, ale to nám nevadilo. Bylo o mnoho více času na společnou kampaň.

Závažnost tehdejší politické situace a to, že obě strany si toto plně uvědomovaly, dokazuje už bod č. 1 smlouvy. U vědomí toho, že volby do Poslanecké sněmovny ČR v roce 2010 budou předělovým okamžikem v demokratické historii České republiky, které hrozí devastace tradičních hodnot, obě strany podepsaly tuto smlouvu atd. atd. Aby to opravdu nebylo jednoduché, konflikt uvnitř ODS vyvrcholil tak, že Mirek Topolánek odstoupil z funkce předsedy a lídrem kampaně se stal Petr Nečas. Den před odstoupením Topolánek volal a na schůzce Topolánek, Nečas, Gandalovič, Senjuk, Danda, Baránek řekl „Petr Nečas vše, co jsem slíbil a podepsal, do puntíku dodrží.“ A tak se stalo.

Jsem si vědom, že tomuto období věnuji hodně místa, ale tenkrát, 20 let po listopadu 1989 to bylo poprvé, kdy hrozil zásadní zvrat. To, že nás to čeká za 4 roky ještě v horším provedení, jsme nevěděli. Začala naplno předvolební kampaň a na náměstích po republice opět začali přicházet lidi. Mnoho členů Strany soukromníků České republiky se společných mítinků zúčastňovalo. Představitelé ODS se v každém projevu a prohlášení „chlubili“ spojenectvím se soukromníky a my jsme ochotně vysvětlovali tu část společného programu, kterou jsme vypracovali. **Petr Nečas rozhodl, že ODS zaplatí 800 000 společných dopisů soukromníkům, ve kterém byl vysvětlen program a jeho garantování po úspěšných volbách.** Poslední mítinky byly ještě jeden den před volbami. Kampaň byla tvrdě odpracována. Nikde po nás neházeli vajíčka. Konkurence zleva takové štěstí neměla.

Parlamentní volby 28. a 29. května 2010

ČSSD	22,08 %
ODS	20,22 %
TOP 09	16,70 %
KSČM	11,27 %
VV	10,88 %
KDU-ČSL	4,39 %
Zemanovci	4,33 %

Nezapomenutelný moment při vyhlášení výsledků voleb:

a) Za hodinu po volbách jsme od Nečase věděli, že vládní koalice bude ODS – TOP 09 – VV s pohodlnou většinou 118 poslanců. **Veřejně také řekl, že podíl Strany soukromníků České republiky byl na výsledku ODS ve volbách nejméně 2 %.** **A poděkoval.**

b) Petr Nečas mně řekl, chystejte lidi do vládních funkcí.

c) 2 hodiny po vyhlášení výsledků voleb Jiří Paroubek na tiskové konferenci vyhlásil „V pondělí udělám dvě věci. Odstoupím z funkce předsedy ČSSD a dám vajíčky pošípané obleky do čistírny.“

Kampaň Vítězný únor v roce 2016 recesistickým způsobem upozornila na šikanu soukromníků.

Nevím jak u Vás, ale u mne pohled na poraženou levice vzbuzuje pocity blaha. Tenkrát jsme ani netušili, že pocit vítězů nám vydrží pouze do 17. 6. 2013.

Květen 2010 – červen 2013

Během prázdnin byla složena nová vláda České republiky pod vedením Petra Nečase. Bedřich Danda se stal náměstkem ministra průmyslu a obchodu ČR 1. září 2010 a jím řízený útvar se jmenoval Sekce podnikání.

Do jeho řídicí kompetence od toho dne patřilo 242 živnostenských úřadů v ČR s 1 881 úředníky. Druhým odborem bylo Podnikatelské prostředí a třetím, zcela novým, bylo Snižování administrativní zátěže podnikatelů. Strana soukromníků České republiky ještě nominovala Vladislava Černína, člena z Českých Budějovic, na post ředitele odboru, na místo asistentky náměstka Kristinu Princovou z Prahy a vedoucí oddělení se stal Pavel Naď z Rudic u Jedovnice.

Nový ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kouřek nám dal po dohodě s Petrem Nečasem volnou ruku s tím, že to, co ke snižování administrativní zátěže připravíme v legislativní podobě, on předloží na zasedání vlády ČR ke schválení. Po dohodě s P. Nečasem a M. Kouřkem byla založena cca 30členná Expertní skupina pro snižování administrativní zátěže podnikatelů. Za MPD – Bedřich Danda, Vladimír Bártl, Kristina Princová, Pavel Naď. Za Unii středního stavu – Jaromír Schubert, za Svaz podnikatelů ve stavebnictví – Aleš Novák, za Společenství autodopravců Čech a Moravy – Lubomír Ondroušek, za Sdružení podnikatelů a živnostníků ČR – Jiří Višek, Marie Ševčíková, Miroslav Šimek, Petr Baubín, za Asociaci soukromých zemědělců ČR – Stanislav Němec, Jiří Kejkr, za Svaz obchodu a cestovního ruchu – Lubomír Motyčka, za Svaz českých a moravských výrobních družstev – Petr Prchal, za ITC – Alexander Pštroz-Šafařík, za Stranu soukromníků České republiky – Petr Bajer, Bedřich Suldovský, Ladislav Linek, Ivana Snítlová, Petr Homola, Josef Branda a Rudolf Baránek-koordinátor skupiny. Za 3 roky nelehké a záslužné práce si zaslouží být jmenováni. Na každém zasedání Expertní skupiny byli povinně účastní úředníci MPD dle našich potřeb. Někteří pochopili, o co jde a byli velmi dobří. Ze začátku se jim nechťelo a dokonce

říkali, že legislativa je v pořádku, co tam chceme hledat. Brzo pochopili, že s námi nejde laškovat, lekli se a začali plnit úkoly.

Za 3 roky činnosti Expertní skupiny jsme pro vládu nachystali 187 změn. Cca 45 jich prošlo schválením vládou i parlamentem, podepsal je prezident a vešly v platnost. Cca 60 jich prošlo vládou, ale parlament je už do pádu vlády neprojednal. Zbytek zůstal „někde po cestě“. Už asi nikdy po Petru Nečasovi se žádný premiér nebude tak intenzivně zasazovat o prospěšné změny pro soukromníky.

Bedřich Danda byl po 72 letech, po ministrovi Rudolfovi Mičochovi z roku 1938, prvním vysoké postaveným vládním úředníkem za politicky organizované soukromníky. Tato pasáž je i vzkazem pro „naše příští“, aby byli připraveni na velké potíže při prosazování změn, pokud získáme opět přímý politický vliv a ve vysokých funkcích budou opět nominanti za Stranu soukromníků České republiky.

O prázdninách v roce 2010 nám nový předseda vlády nabídl ještě jedno místo náměstka ministra obrany ČR pro legislativu. Projednal jsem to s ministrem Alexandrem Vondrou a řekl jsem mu jméno Rostislav Senjuk, právník a z působení ve federálním shromáždění zkušený legislativec. Vondra mi řekl, ať ráno přijde a převezme úřad. Rostla se omluvil, funkci nepřijal, já to řekl Vondrovi a premiéra se zeptal, jestli nám dá ještě nějakou možnost. Tak se stal Jaromír Schubert, zakladatel sdružení a jeho místopředseda za Čechy v 90. letech, členem kolegia poradců předsedy vlády. Mj. to bylo velmi prospěšné propojení mezi Expertní skupinou a ekonomickým „týmem“ Petra Nečase. Jaromír Schubert naplno „prodal“ své zkušenosti ze sdružení 90. let, kdy patřil k čelným protagonistům a zakladatelům.

Celé 3 roky vlády Petra Nečase provázelo několik jevů. V první řadě se prohlubovala celosvětová krize, která naplno zasáhla i Českou republiku. Vzhledem k tomu, že politika je umění možného, nešlo v počátku na premiéra tlačit na snižování daní. Navíc v cestě byl ještě jeden problém a tím byl ministr financí za tehdy velmi silnou TOP 09 Miroslav Kalousek. Pokud bude někdy Kalousek říkat, že mu na srdci leží osud drobných, malých a středních soukromníků, nevěřte mu. Celou dobu svého působení chtěl např. zrušit nákladové pau-

šály a vyváděl kvůli tomu jako zběsilý. Díky našemu vlivu se mu to nepodařilo. Placení DPH jen ze zaplacených faktur bylo pro něho nepředstavitelné. Pokud si Mirek Kalousek, kterého znám od roku 1988 a tykáme si, přečte tyto řádky, tak se dozví, jak to bylo na něho nachystáno. Byl dohodnut termín co nejdříve před volbami, kdy to půjde do vlády a aby to stihl schválit parlament. A aby se už nevyplatilo „položit“ vládu. Kalousek dokázal používat různé metody. Třetí straně ve vládě Věcem veřejným to bylo jedno. Ti se věnovali svým zájmům, veřejnost občas pobavili jejich blondýny a nápady Bárty a Johna. Nestáli ale v cestě našim návrhům a požadavkům. A hlasovali pro nás.

Takto nějak výše uvedené období probíhalo. Naši noví lidé, kteří nezažili na vlastní kůži období 1989 – 1996, zjišťovali, jak obtížný proces je pohnout s úřednickým molochem, i když máte určitý politický vliv. Ale učili se rychle.

Celé toto nadějně období ukončilo obsazení úřadu vlády prokurátory z Olomouce, vedené od pohledu úchylným lštvánem a budoucím věrným pomocníkem Babiše Šlachtou. Veřejnost se dozvěděla, že bylo zabaveno přes 100 kg zlata, milióny korun, drahé osobní dary a bylo odhaleno zneužití policie při sledování premiérovky manželky. **Co z tohoto obvinění po 6 letech vyšetřování a soudů zůstalo, víte sami. O zlatě a penězích se už nemluví. Hlavní starost je, kolik má dnešní premiérova manželka zaplatit daní z darovaných kabelek. Vždy budu tvrdit, že šlo o dobře připravený levicový převrat, za kterým stáli i lidé, kteří jsou dnes ve vládě anebo v jiných klíčových funkcích v republice. Důvody k tomu měli a čeho všeho jsou schopni, nás každodenně přesvědčují dodnes.**

17. 6. 2013 podal Petr Nečas demisi. Den předtím mne pozval do Hrzánského paláce na Hradčanech, kde jako rozvádějící se muž přechodně bydlel. Večer ještě jako premiér odlétal na jednání do Varšavy, odkud demisi oznámil. Mnohé jsme si řekli a já pochopil, že na to, aby podal demisi je i značný tlak z ODS, která se ho zřekla. Bylo vidět, že už nemá sílu bojovat a že už vlastně ani bojovat nechce. Vzájemně jsme si poděkovali a já mu popřál hodně štěstí do těžkého období.

Petr Nečas i Mirek Topolánek vždy dodrželi slovo. Cítil jsem velkou potřebu toto období popsat, ať si o tom myslíte, co chcete. Jisté je, že těžce poučitelní soukromníci za pár měsíců masově volili Andreje Babiše. A nejen oni.

Jaromír Schubert skončil ve své funkci poradce předsedy vlády zároveň s premiérem, Bedřicha Danda 3 měsíce po převratu vyhodil ministr průmyslu a obchodu Ciencala z úřednické vlády Jiřího Rusnoka.

Parlamentní volby 25. a 26. října 2013

ČSSD	20,45 %
ANO	18,65 %
KSČM	14,91 %
TOP 09	11,99 %
ODS	7,72 %
Okamura	6,88 %
KDU-ČSL	6,78 %
Piráti	2,66 %
Soukromníci	0,26 % [13 041 hlasů]

Protest spolupořádaný Soukromníky – Václavské náměstí, 25. února 2018.

A levicový převrat potvrdili i voliči.

Velkou měrou k tomu přispěli i hlasy soukromníků, z nichž to mnozí i dnes přiznávají a říkají, že se za to stydí. Říkají, že si mysleli, že Babiš jako podnikatel bude mít pro naše problémy pochopení a že nic nemůže být horší než Kalousek ve funkci ministra financí. Ones už vědí, jak obrovsky se mylili. Volili svého kata.

Strana soukromníků České republiky sestavila kandidátku s vědomím, že šance jsou v tehdejší celospolečenské atmosféře nulové. Politická strana ale musí jít do voleb za každé situace. ODS bojovala o přežití a jednání s nimi nemělo v ten moment význam. Spolupráci nenabídli a my jsme se nechtěli vnučovat.

ČSSD – ANO 2011 – KDU-ČSL. To bylo složení nové vládní koalice. A personální obsazení? Bohuslav Sobotka, předseda vlády, Andrej Babiš, 1. místopředseda vlády a ministr financí, Pavel Bělobrádek, místopředseda vlády a ministr pro vědu, výzkum a inovace.

V programovém prohlášení vlády mj. bylo schváleno zavedení EET, zavedení kontrolního hlášení, protikuřácký zákon, znásobení kontrol podnikajících, cílená likvidace firem, záhadné personální změny v důležitých funkcích atd. atd.

To, že ČSSD a KDU-ČSL nevěděly, že uzavřeli koalici s agentem StB, což mj. věděly z materiálů Slovenského ústavu paměti národa, je obrovskou zátěží pro tyto strany do budoucna. Navíc obě tyto strany si už nikdy „neodpárou“ to, že podpořili Babiše při schvalování výše uvedených protisoukromnických likvidačních zákonů.

ČSSD a KDU-ČSL otevřeli politickým holportem s Babišem také Pandorařinu skříňku. Jsou spoluviníky toho, že v České republice je po 30 letech znova ohrožena demokracie v samé podstatě a o osudu republiky rozhoduje triumvirát Zeman-Babiš-KSČM. Neodpustitelné!!!

Ať už vědomě či ne, pomohly Babišovi plynule navázat na převrat z léta 2013. Tehdejší rozložení politických sil za naší účasti Babišovi už nezaručovalo jeho bezpečnost a udržení předluženého Agrofertu pomocí mnoha „spolupracovníků“ v politických stranách. ČSSD a KDU-ČSL mu pomohly i k tomu, že bankéři před ním stáli v pozoru a došlo k neúvěrování jeho firem. A navíc se mu prudce zvedly příjmy z dotací.

Jestli se KDU-ČSL podaří rehabilitace v očích veřejnosti tím, že se už současné koalice nezúčastní, ukáže budoucnost. Tím, že ČSSD ve vládní koalici pokračuje a umožnila navíc komunistům podílet se na moci je neodpustitelné a bude velmi prospěšné, když vymění vedení. Jinak zmizí z politické mapy.

Parlamentní volby 20. a 21. října 2017

ANO 2011	29,64 %
ODS a Soukromníci	11,32 %
Piráti	10,79 %
Okamura	10,64 %
KSČM	7,76 %
ČSSD	7,27 %
KDU-ČSL	5,80 %
TOP 09	5,31 %
STAN	5,18 %

Vládní koalice ANO – ČSSD s podporou KSČM. Andrej Babiš, předseda vlády, Jan Hamáček, 1. místopředseda vlády a ministr vnitra, Richard Brabec, místopředseda vlády a ministr životního prostředí.

Ve Straně soukromníků České republiky jsme od začátku roku 2017 diskutovali o tom, jakou pro parlamentní volby zvolíme strategii. Důležitost těchto voleb nám velela, že žádné rizika s možností nepřekročení 5% hranice nesmíme podstoupit.

Proto jsme od začátku zavrhlí myšlenku jít do voleb společně se Svobodnými. Jejich výsledek nám následně ukázal, že jsme přemýšleli správně. V období přemýšlení nás k jednání téměř současně vyzval STAN i ODS. Jednali jsme s oběma a oběma jsme řekli, že nevedeme jednání jenom s nimi. Ve straně v ten moment převládá názor jít se STANem. Ten ale začal jednat o koalici s KDU-ČSL a jak víme, z tohoto „projektu“ zbyly jenom komické klipy Gazdík a Bělobrádek. Váhání STANu urychlilo jednání s ODS. Po vyjasnění si základních představ o společném postupu bylo dohodnuto jít do voleb jako ODS s podporou Strany soukromníků České republiky kvůli hranici volitelnosti 5 %. Vznikl společný předvolební štáb pod vedením předsedy parlamentního klubu ODS Zbyňka Stanjury. Za Stranu soukromníků České republiky byli nominováni Petr Bajer, Ladislav Linek, Michal Dvouletý a Rudolf Baránek. Některých jednání se zúčastnili i Petr Thaisz a Jan Baránek.

Řešili jsme postupně tyto záležitosti:

- uzavření předvolební a povolební smlouvy ODS-Soukromníci
- pořadí na kandidátkách v jednotlivých krajích z pohledu volitelnosti
- příprava společného programu a organizace volební kampaně
- výše vkladu ODS a Soukromníků do předvolební kampaně
- rozdělení financí z tzv. hlasů po volbách

Uzavřená smlouva obsahovala potřebné náležitosti s tím, že jsme „uhádali“ 3. místa na kandidátce v Pardubickém a Zlínském kraji (Bajer, Křížková) a dvě 5. místa v Jihomoravském a Olomouckém kraji (J. Baránek, Barteček). V ostatních krajích byli naši lidé na 8. – 10. místě nejvýše. Politika je umění možného a hlavně dvě 3. místa rozhodně dávala naději na zvolení. Celkem bez problémů se dohodla výše financí na vstupu i výstupu.

A začala příprava společného volebního programu. „Nepodnikatelské“ body programu byly vyřešeny rychle, obě pravicové strany mají v mnohém stejný názor. V otázce záležitostí pro malé a střední soukromníky to už tak jednoduché nebylo. ODS se lekla našeho požadavku na zrušení EET v plném rozsahu a nepřipuštění schválení

Předvolební mítink, Břeclav. Zleva: J. Tichý, J. Baránek, V. Filka a P. Fiala.

Jubilejní 10. sněm Strany soukromníků České republiky. Zleva: P. Bajer, I. Valenta a P. Fiala.

dalších vln EET. Jako důvod uváděli, že názor uvnitř ODS na EET je tak půl na půl. Zde z naší strany neexistovala žádná možnost kompromisu. Stejně tak jako u zrušení kontrolního hlášení. Pánové to pochopili a oboje bylo v programu. Jedenáct našich dalších požadavků už šlo rychleji. V předvolebním programu tedy bylo 13 bodů od Soukromníků.

Poměrně nepříjemné bylo jednání s lidmi, kteří měli na starost marketingové záležitosti kampaně za ODS. Např. Jakou velikostí písma bude na billboardech a plakátech napsáno ODS s podporou Strany soukromníků České republiky. Čím dále tím více jsme nabývali přesvědčení, že jejich zájem není nás přilákat zviditelňovat nebo o nás mluvit. Párkrát jsme museli na volebním štábu bouchnout do stolu. Zúčastnil jsem se všech jednání a uvědomil jsem si, že jsem v místnosti jediný na obou stranách stolu, který vyjednávali s ODS vedenou Topolánkem a následně Nečasem v roce 2010. **Atmosféra byla nesrovnatelná!!!**

Nelze také zapomenout na setkání těsně po vyhlášení výsledků voleb v sídle ODS. Měli jsme radost z 2. místa. **Petr Fiala vystoupil v televizi a nepoděkoval nám. Jako bychom nebyli.** Když následně přišel mezi nás a já mu to řekl, prý zapomněl. První vystoupení po volbách je nejdůležitější !!! Podpora Strany soukromníků České republiky pro ODS v parlamentních volbách 2017 nebyla zdaleka jenom symbolická. Naši kandidáti získali přes 20 000 preferenčních hlasů a Ladislav Linek spočítal, že to přineslo ODS 2 poslance navíc. **Petr Bajer ze 3. místa v Pardubickém kraji „překroužkoval“ 1 i 2 ODS nad sebou**, ale všechny je přeskočil starosta Poličky pan Martiňák. Petru Bajerovi chybělo ke zvolení poslancem 21 preferenčních hlasů. Stejně skvěle si vedla i paní **Jana Křížková ve Zlínském kraji, kdy se ze 3. místa prokroužkovala na místo 2. Bohužel v obou krajích se do parlamentu dostalo jenom číslo 1 kandidátky ODS. Bajer i Křížková jsou tedy 1. náhradníky do parlamentu.** V případě, že by poslanec ODS za Pardubický nebo Zlínský kraj z jakéhokoliv důvodu odstoupil, automaticky se stávají poslanci.

Vím, že po přečtení těchto řádků mně budou někteří lidé ze strany vyčítat, že jsem to neměl zveřejňovat. Musel jsem. Republika je ve vážném ohrožení a blíží se parlamentní volby, možná

předčasné. A v politice je stálá snaha těch momentálně silných udělat z menších stran vazaly. A to stavovská Strana soukromníků České republiky, věřím, nikdy nebude. **Potěšující ale je, že všech našich 13 bodů včetně zrušení EET ODS pojala za své a velmi hlasitě o nich mluví jako o své myšlence.**

Ještě jednou se vrátím pár řádky k situaci v republice, kterou pod krkem pevně drží naprosto nepřijatelný triumvirát Zeman – Babiš – komunisté. Ať už budou parlamentní volby předčasné nebo v řádném termínu, co s tím síly od středu doprava chtějí udělat? Budou se umět domluvit? Překonají vůdcové pravice svoji ješitnost? Nemožu zapomenout na celostránkový rozhovor předsedy ODS Petra Fialy v Lidových novinách ze dne 17. 10. 2017 pod názvem „Žádnou konkurenci napravo nevidím“ o jeho představách, jak pravici v následujících letech „zastřeší“ ODS a současné pravicové strany budou tvořit uvnitř jakési názorové proudy. Článek jsem si schoval. Upozorňuji, že to tak nikdy nebude. Zvolením Víta Rakušana STAN překonal krizi a půjde nahoru. Pokud J. Pospíšila v čele TOP 09 vystřídá senátor a šlechtic Tomáš Czernin, překoná krizi a půjde také rychle nahoru. KDU-ČSL bude stále stejná a nikdo ji nesežere. Navíc nám na scéně přichází Trikolóra Václava Klause ml. s jasnou nadějí překročit 5 % a určitě se nenechá sežrat.

O Pirátech z tohoto pohledu není zapotřebí mluvit. Sen o sólovém vítězství ve volbách je nepřehledný, a pokud by se jim to podařilo, nestačili bychom se divit, jak drahý bude levný internet. Obavy soukromníků z dalšího vývoje jsou pochopitelné. Pokud i nadále připustíme vládu současných levicových banditů, hrozí drobným, malým

a středním soukromníkům a jejich rodinám fatální nebezpečí. A nejen jim. Strana soukromníků České republiky, i přes určitý neúspěch v evropských volbách, bude do toho chtít jako pravicová strana promluvit. U soukromníků se jedná o pud sebezáchovy. Proto takové obavy při sledování řevnivosti napravo. **Babiš a komunisté se sami neporazí.** Jak v roce 2010, tak v roce 2017 jsem ve Straně soukromníků České republiky patřil mezi zastánce spolupráce s ODS a nebylo to jednoduché. Spojenectví i v politice ale musí mít určitou úroveň a glanc. Věřím, že si všichni od středu doprava uvědomí, že v následujících parlamentních volbách půjde o všechno.

Komunální volby 2010

Strana soukromníků České republiky postavila 22 kandidátek a získala 12 mandátů.

Po 2 mandátech v Holicích, Přesticích, Libchavách a České Třebové. Po 1 mandátu ve Vysokém Chvojně, Lánech, Vrbně pod Pradědem a v Chodově (okres Karlovy Vary).

Komunální volby 2014

Strana soukromníků České republiky postavila 30 kandidátek a získala 14 mandátů.

Po 2 mandátech v Holicích, Klášterci nad Ohří, Libchavách a Žluticích (okr. KV).

V Holicích se stal místostarostou Petr Bajer, stejně tak Jaroslav Sojka v Ivančicích, Petr Keřka ve Žluticích a Jan Tóth v Nejdku u Karlových Varů. V průběhu volebního období se ing. Štefan Drozd stal starostou v Klášterci nad Ohří (15 000 obyvatel).

Komunální volby 2018

Strana soukromníků České republiky postavila 125 kandidátek a získala 105 mandátů. Z povolebních jednání jsme získali 5 starostů, 4 místostarosty a 11 radních. 84 našich lidí jsou zastupiteli, převážně opozičními. Cca 30 našich zastupitelů stojí v obcích a městech v čele komisí, převážně finančních. Poprvé jsme v komunálních volbách porazili Svobodné.

Skvělého volebního výsledku 31,46 % jsme dosáhli v patnáctitisícovém Klášterci nad Ohří, druhé ANO 2011 získalo 23,93 %. V Klášterci máme starostu a 3 radní.

Krajské volby 2012

Ve většině krajů jsme šli samostatně nebo v koalici s menšími neparlamentními stranami s výsledkem od 0,25 % po 2,2 % v Pardubickém kraji. Ve Zlínském kraji jsme podpořili s účastí na jejich kandidátce KDU-ČSL a Petr Thaisz se stal prvním krajským zastupitelem za Stranu soukromníků

Ing. Štefan Drozd	starosta	Kláštřec nad Ohří
Mgr. Jana Křížková	starostka	Komňa, okr. Uherské Hradiště
Ing. Miroslav Šmarda	starosta	Pouzdřany, okr. Břeclav
Petr Matoušek, MBA	starosta	Stříbrnice, okr. Uherské Hradiště
Mgr. Petra Makovická	starostka	Sloup v Čechách, okr. Česká Lípa
Jaroslav Sojka	1. místostarosta	Ivančice u Brna
Martina Rossmannová	1. místostarostka	Srubbec u Českých Budějovic
Jana Stinglová	místostarostka	Sloup v Čechách, okr. Česká Lípa
Jana Kuchařová	místostarostka	Stříbrnice, okr. Uherské Hradiště

České republiky.

Krajské volby 2016

Ve většině krajů jsme šli v koalici Soukromníci – Svobodní, které v té době ještě vedl Petr Mach. Výsledky této koalice se pohybovaly v jednotlivých krajích od 1,5 % po 2,5 %. Výjimkou byl Zlínský kraj se 7,88 % a ziskem 4 mandátů. Za Stranu soukromníků České republiky se krajským zastupitelem stal senátor Ivo Valenta a ing. Michal Dvouletý, MBA, předseda strany v kraji. Svobodní měli také 2 zastupitele.

V Plzeňském kraji jsme získali 1 dělený mandát se Svobodnými (Bohuslav Ebermann).

Krajské volby 2020

Strana soukromníků České republiky v červenci 2019 započala s výběrem lidí na kandidátky a s jednáními s případnými koaličními spojenci.

Senátní volby 2012

Kandidáti za Soukromníky:

Rostislav Senjuk, Bedřich Suldošský, Jaromír Tásáry, Stanislav Vodička, Marek Merhaut
Žádný z našich kandidátů nepostoupil do 2. kola.

Senátní volby 2014

Kandidát za Soukromníky:

Ivo Valenta – senátní obvod Uherské Hradiště
Pan Ivo Valenta s velkou převahou vyhrál 1. i 2. kolo senátních voleb a stal se na 6 let senátorem. Poslední senátoři za stavovskou politickou stranu působili v československém senátu v roce 1938. Přestávka trvala 76 let. Zvolením Iva Valenty senátorem se Strana soukromníků České republiky stala parlamentní stranou.

Senátní volby 2016

Kandidáti za Soukromníky: Ivo Barteček, Jozef Regec, Bedřich Danda, Felix Slováček, Pavel Havlíček, Petr Novotný

Žádný z našich kandidátů nepostoupil do 2. kola. Nejblíže k postupu do 2. kola měl s 12,84 % bývalý československý reprezentant v cyklistice pan Jozef Regec z Černé Hory okr. Blansko.

Senátní volby 2018

Kandidáti za Soukromníky:

Libor Lukáš – senátní obvod Zlín

Aleš Hemer – senátní obvod Benešov, nepostou-

Před prezidenstkou volbou. Zleva: J. Sojka (místostarosta Ivančic za Soukromníky), J. Baránek, M. Topolánek. Setkání na radnici v Ivančicích u Brna.

pil do 2. kola

Pan Libor Lukáš z Pitína s 27,21 % postoupil do 2. kola, kde s 39,22 % prohrál se starostou Uherického Brodu.

Senátní volby 2020

Strana soukromníků České republiky v červenci 2019 započala s výběrem senátních kandidátů a také začala koaliční jednání s případnými spojenci pro volby do senátu.

Volby prezidenta republiky – 12. a 13. 1. 2018

Poměrně dlouho v Rozšířeném předsednictvu Strany soukromníků České republiky probíhala diskuse, kterou z prezidentských kandidátů podpořit v 1. kole. V období přemýšlení stejně jako v roce 2010 zavolal pan Mirek Topolánek a požádal o podporu. Proběhla bouřlivá debata a značné množství členů Rozšířeného předsednictva bylo proti anebo váhalo. Důvody byly různé. Nikdo ale nezpochybnil, že je to pravicový kandidát. Pravděpodobně nikdo z nového vedení Strany soukromníků České republiky Topolánka osobně neznal. Navrhl jsem, ať ho pozveme, poslechneme si jeho názory a každý ať se zeptá, na co chce. Mirek Topolánek souhlasil, přišel a během 2 hodin odpověděl na všechny otázky včetně těch na záležitosti s minulostí.

Po jeho odchodu proběhlo hlasování a po něm

jsem mu oznámil, že ho podpoříme a zapojíme se do kampaně. Mirka Topolánka volilo 221 689 občanů a nepostoupil do 2. kola. Jsem přesvědčen, že ve 2. kole většina soukromníků volila prof. Drahoše. Ani to nevyšlo.

Volby do Evropského parlamentu – 24. a 25. 5. 2019

Ještě v sobotu 2. března 2019 se zdálo, že koalice pro volby do Evropského parlamentu bude ve složení Svobodní – Soukromníci – NEZÁVISLÍ. Po několika předešlých jednáních se zdálo, že je domluveno pořadí na kandidátkách, výše vkladu do předvolební kampaně a ke konci se chýlila příprava volebního programu. Uznali jsme, že Svobodní v tomto momentě mají evropského poslance, a proto budou první v názvu koalice a budou mít i č. 1 na kandidátce, č. 2 pak Soukromníci, č. 3 NEZÁVISLÍ a tak dále až po číslo 28. Soukromníci i NEZÁVISLÍ všechno dohodnuté schválili ve svých orgánech a čekalo se na 2. březen, kdy měli v Praze poradou Svobodní. Za Soukromníky se jí zúčastnili L. Linek a R. Baránek. Řekli jsme něco o představách Soukromníků, o tom, co je s jejich předsedou Pajonkem domluveno. Nato na nás začali od některých jejich delegátů padat útočné otázky. Bylo vidět, že v sále seděli zástupci nejméně 3 frakcí Svobodných, které se mezi sebou moc nemusí. Požádali jsme je, aby se vyjádřili jasně a že počkáme za dveřmi, než se mezi sebou dohodnou. Za 30 minut přišel předseda Pajonk a řekl, že byl přehlasován a naše dohody neudržel. Dále řekl, že oni chtějí 1. i 2. místo a více pozic na kandidátce. Proběhly telefonáty s předsedou Petrem Bajerem a Svobodným jsme oznámili, že to, co jsme slyšeli v sále, spojené se změnami na kandidátce nás nutí je odmítnout. Předseda NEZÁVISLÝCH Patrik Hujdus udělal to stejné a ještě ten den jsme se dohodli na společném postupu ve volbách. Za pár dní se přidala nově se tvořící ODA a vznikla kandidátka Soukromníci a NEZÁVISLÍ s podporou ODA a 10 profesních společenstev, cechů, sdružení, Podnikatelských odborů atd. Tato společenstva byla se Stranou soukromníků České republiky už domluvena a znali jsme jména jejich nominantů. Všichni souhlasili, aby se č. 1 stal pan Josef Valichrach mladší, vinař z Krumvíře v okr. Břeclav, jako nezávislý kandidát za Stranu soukromníků

Libor Lukáš a Josef Valichrach ml. (lídr pro Evropské volby) na 11. sněmu Soukromníků.

České republiky navržený Vinařskou asociací ČR. S velkou pomocí Josefa Valihracha st., předsedy Vinařské asociace ČR, Josef ml. v kampani na mnoha místech republiky i ve sdělovacích prostředcích ukázal, že má ve 30 letech pro politiku velký talent a je velmi dobře posuzován jak kolegy, tak veřejností.

Od začátku příprav jsme věděli, že na rozdíl od komunálních, krajských, ale i parlamentních voleb, jsou pro stavovskou politickou stranu evropské volby krokem do neznáma. Soukromníci a jejich okolí je považuje za zbytečné a nechodí k nim. Zatím. Přesto tvrdím, že pro nás volby měly i klady, i když nás volilo pouze 0,36 % voličů. Pouze v okr. Břeclav to bylo 2,98 %.

a) Poprvé od roku 1989 své zástupce nabídlo 10 profesních společenstev. Zdá se, že si začínají uvědomovat závažnost situace i to, že bez úspěchu ve volbách nelze očekávat změny k lepšímu.

b) Poprvé od roku 1989 jsme na kandidátce měli i zástupce sedláků. A ten byl dokonce č. 1 a stal se velkým příslibem do budoucna. Věřím, že heslo Živnostníci a Sedláci..... má svou budoucnost.

c) Společenstva nám na kandidátku „dodala“ další velmi šikovné lidi, kteří mají chuť pokračovat.

d) Rozpočet na kampaň byl velmi opatrný, kampaň byla postavena na ochotě pracovat.

e) Z výše uvedených důvodů (přerušeni spolupráce se Svobodnými 2. 3. 2019) bylo na kampaň málo času.

Proto už v červenci 2019, více jak rok před krajskými a senátními volbami jsme začali s přípravou na ně. A je otázkou, jestli to také není příprava na předčasné parlamentní volby. Musíme s tím počítat.

XI. sněm Strany soukromníků České republiky – Holice 8. 6. 2019

Nově zvolené vedení strany:

Petr Bajer, předseda Pardubický kraj
Ing. Ladislav Linek, 1. místopředseda
Bc. Petr Thaisz, MBA, místopředseda
Ing. Jiří Hojgr, místopředseda
Ivana Snítlová, členka Předsednictva
Petr Jurča, člen Předsednictva
Ing. Michal Dvořetý, MBA, člen Předsednictva
RNDr. Otto Jarolímek, CSc., člen Předsednictva
Jan Baránek, člen Předsednictva

Členové Rozšířeného předsednictva strany:

Jiří Urbánek, Jaromír Kuba, Ladislav Marek, Robert

Zdeněk Somr, 1. místopředseda nově se rodící ODA, na 11. sněmu Soukromníků. V minulosti zastával post 1. místopředsedy sdružení a byl také prezidentem Hospodářské komory ČR.

Kučera, Václav Křištof, Hana Moudrá, Hana Pírková, Marek Krčil st., Pavel Fulín, Štefan Drozd, Milan Javorček, Pavla Zemančíková, David Drška, Jan Tóth, Robert Kaše, Zdeněk Trnka, Petr Pohl, Jaromír Procházka, Světlana Procházková, Zora Mlčáková, Miroslav Naimann, Josef Živůstek, Zdeněk Renc, Petr Škrásek, Petr Matoušek, František Kučera, Bohuslav Coufal, Michal Preiss, Jaroslav Sojka, Vlastislav Filka, Miroslav Stehno, Rudolf Baránek.

Hosté sněmu

Ivo Valenta, senátor Soukromníci, Radomil Bábek, předseda Podnikatelských odborů, Vojtěch Munzar, poslanec ODS, Liana Janáčková, místopředsedkyně NEZÁVISLÍ, Tomáš Zdechovský, poslanec EP-KDU-ČSL, Zdeněk Somr, 1. místopředseda ODA, Josef Valihrah ml., lídr kandidátky do EP

Čestné členství

Nově ustanovený statut čestného člena byl jako prvnímu udělen panu Bedřichu Dandovi, dlouholetému místopředsedovi strany.

XI. sněm Strany soukromníků České republiky **zavazuje** stranu, aby v případě účasti na vládní moci zrušila:

- EET
- kontrolní hlášení
- protikuřácký zákon

- zákon o minimální mzdě
- a další zákony bránící rozvoji a svobodě soukromého podnikání

XI. sněm Strany soukromníků České republiky **vyzývá:** Senát Parlamentu ČR, aby neschválil zákon o 3. a 4. vlně EET.

Závěrem

Je na Vašem posouzení, jak „vyhodnotíte“ moji snahu přiblížit Vám úsilí živnostenských politiků v letech 1919-1938, 1989-1996 a 2008 doted’.

Naše politická filozofie je jiná než u občanských stran odleva doprava. Naším středobodem zájmu je soukromník a jeho rodina. Přes jeho potřeby vidíme svět a jeho potřeby se odrážejí v našem programu a politickém snažení. Jsme logicky daleko citlivější ve vnímání kvality demokracie a jejího případného ohrožení. Historie nám říká, že při ztrátě demokracie jsou určeni k likvidaci jako první živnostníci, sedláci a církve.

Také tvrdíme, že pokud se nám podaří politicky zajistit únosné podmínky pro soukromníky, do rozpočtu budou odváděny vyšší daně, a tím bude více peněz na platy učitelů, vojáků, lékařů, pro sociálně slabší, zdravotně handicapované atd. Naopak to nikdy nepůjde. Boj za přijatelné podmínky pro soukromníky byl, je a, v naší společnosti plně závislý, vždy bude tvrdý a nekompromisní.

Je nutné, aby si stavovští politici uvědomili, že ani jedna politická strana odleva doprava nemá zájem, abychom byli politicky organizovaní a silní. Chtějí si nás mezi sebe rozdělit a ideál vidí v tom, že jim soukromník přispěje na volby, dá jim hlas a 4 roky bude držet hubu. Tak to bylo i za 1. republiky a bude to tak napořád. Často i od Vás slyším, že soukromníci nemají o politiku zájem. Není to pravda. Je nutné si přestat myslet, že úspěšná politika jde dělat z obýváku přes Facebook lajkováním a sdílením cizích myšlenek. Vaše myšlenky jsou důležité! Ani v dnešní době nejde v politice ničím nahradit osobní kontakt, vysvětlování a schůzování. Dnešní technické vymoženosti jsou pouze dobrým doplňkem. Mějme trpělivost, osobní zápal pro věc a budeme tak úspěšní jako naši předkové za 1. republiky. Naše úspěchy potřebuje v dnešní napjaté době několik set tisíc podnikajících lidí.

Rudolf Baránek

Delegáti 11. sněmu Strany soukromníků České republiky.

Nejvýraznější osobnosti Strany soukromníků České republiky – 2008 – 2019

Petr Bajer	předseda strany, předseda v Pardubickém kraji	Holice
Ivo Valenta	senátor, krajský a městský zastupitel	Zlín
Rostislav Senjuk	předseda strany do r. 2013	Plzeň
Rudolf Baránek	zakladatel, 1. místopředseda do r. 2016, politický tajemník	Břeclav-Poštorná
Ladislav Linek	1. místopředseda od r. 2016	Praha
Bedřich Danda	místopředseda do r. 2019, čestný člen	Praha
Petr Thaisz	místopředseda strany, předseda v Moravskoslezském kraji	Frýdlant nad Ostravicí
Ivana Snítlová	členka Předsednictva strany	Libchavy
Michal Dvouletý	člen Předsednictva strany, předseda ve Zlínském kraji	Uherské Hradiště
Petr Jurča	člen Předsednictva strany, předseda v Karlovarském kraji	Chodov u Karlových Varů
Jan Baránek	člen Předsednictva strany, předseda v Jihomoravském kraji	Břeclav
Otto Jarolímek	člen Předsednictva strany, předseda v Libereckém kraji	Turnov
Jiří Hojgr	místopředseda strany, předseda v Královéhradeckém kraji	Hradec Králové
Štefan Drozd	člen Rozšířeného předsednictva, předseda v Ústeckém kraji	Kláštorec nad Ohří
Jaromír Procházka	člen Rozšířeného předsednictva, předseda v Jihočeském kraji	České Budějovice
Miroslav Naimann	člen Rozšířeného předsednictva, předseda ve Středoč. kraji	Straškov
Ladislav Marek	člen Rozšířeného předsednictva, předseda v Praze	Praha
Robert Kaše	člen Rozšířeného předsednictva, předseda v Plzeňském kraji	Plzeň
František Kučera	člen Rozšířeného předsednictva, předseda v Olomouckém kraji	Šumperk
Miroslav Stehno	člen Rozšířeného předsednictva, předseda na Vysočině	Žďár nad Sázavou
Robert Kučera	člen Rozšířeného předsednictva	Praha
Václav Křištof	člen Rozšířeného předsednictva	Praha
Jaroslav Sojka	člen Rozšířeného předsednictva	Ivančice u Brna
Petr Škrásek	člen Rozšířeného předsednictva	Šumice
Bohuslav Coufal	člen Rozšířeného předsednictva	Olomouc
Jan Tóth	člen Rozšířeného předsednictva	Nejdek u Karlových Varů
David Drška	člen Rozšířeného předsednictva	Chodov u Karlových Varů
Vlastislav Filka	člen Rozšířeného předsednictva	Mikulov
Pavel Fulín	člen Rozšířeného předsednictva	Liberec
Jiří Urbánek	člen Rozšířeného předsednictva	Dřítěč
Pavla Zemančíková	členka Rozšířeného předsednictva	Kláštorec nad Ohří
Hana Moudrá	členka Rozšířeného předsednictva	Hradec Králové
Zora Mičáková	členka Rozšířeného předsednictva	Dubné
Jaromír Kuba	člen Rozšířeného předsednictva	Pardubice
Josef Živnůstek	člen Rozšířeného předsednictva	Mělník
Zdeněk Renc	člen Rozšířeného předsednictva	Rakovník
Marek Krčil st.	člen Rozšířeného předsednictva	Liberec
Jiří Jindra	člen Předsednictva strany do r. 2018	Plzeň
Aleš Hemer	místopředseda strany do r. 2013	Šestajovice
Milan Slepčík	člen Předsednictva strany do r. 2018	Pardubice
František Tomášek	člen Rozšířeného předsednictva do r. 2018	Kunčice
Vítězslav Čeliš	člen Rozšířeného předsednictva do r. 2015	Pardubice

Adolf Hřebík	člen Rozšířeného předsednictva do r. 2019	Prachatice
Šárka Bajarová	členka klubu Holice	Holice
Světлана Procházková	členka klubu České Budějovice	České Budějovice
Martin Blažej	člen klubu Holice	Holice
Stanislav Vaněk	člen klubu Holice	Holice
Ladislav Snítal	člen klubu Ústí nad Orlicí	Libchavy
Bedřich Zelenka	člen klubu Luže	Luže
Alena Vaňková	členka klubu Holice	Holice
Pavel Vyskočil	člen klubu Holice	Borohrádek
Marcela Chrpová	členka klubu Praha 21 do r. 2017	Praha
Radovan Hovorka	člen klubu Ústí nad Orlicí	Třebechovice pod Orebem
Ivo Syříště	člen klubu Praha 21	Praha
Tomáš Danda	člen klubu Praha 21	Praha
Jiří Císař	člen klubu Praha 21	Praha
Taťána Míčková Muchová	členka klubu Valašské Meziříčí	Valašské Meziříčí
Roman Krása	člen klubu Nejdek u Karlových Varů	Nejdek
Bedřich Suldovský	člen Rozšířeného předsednictva do r. 2015	Postoloprty
Petr Homola	člen Rozšířeného předsednictva do r. 2015	Postoloprty
Vlastimil Dostál	člen Rozšířeného předsednictva do r. 2015	Vrbno pod Pradědem
Eduard Peřich	in memoriam, člen Rozšíř. předsednictva do r. 2012	Vrbno pod Pradědem
Pavel Nadř	in memoriam, vedoucí oddělení MPO ČR	Rudice u Jedovnice
Jan Šantavý	in memoriam, člen klubu Břeclav do r. 2015	Hroznová Lhota
Aleš Volovec	člen klubu Brno	Brno

Speciální poděkování

Za pomoc při vydání speciálního čísla měsíčníku Soukromník děkuji firmě HEXXA.CZ s.r.o. Zlín a obzvláště panu Jaroslavu Janečkovi.

Rudolf Baránek

fotopříloha

Petr Jurča

člen Předsednictva strany

Jiří Hojgr

místopředseda strany

Jaromír Procházka

člen Rozšířeného předsednictva

Otto Jarolímek
člen Předsednictva strany

Robert Kaše
člen Rozšířeného předsednictva

Václav Krištof
člen Rozšířeného předsednictva

Štefan Drozd
člen Rozšířeného předsednictva

Michal Dvouletý
člen Předsednictva strany

Světlana Procházková
členka klubu České Budějovice

Radomil Bábek
předseda Podnikatelských odborů

Jaroslav Šebek
Asociace soukromého zemědělství ČR

Jan Tóth
člen Rozšířeného předsednictva